

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

60ό έτος

3 Ιουλίου 2017

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2017/C 213/01 Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* 1

Γενικό Δικαστήριο

2017/C 213/02 Τοποθέτηση των δικαστών στα τμήματα 2

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2017/C 213/03 Υπόθεση C-387/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 4ης Μαΐου 2017 [αίτηση του Krajowa Izba Odwoławcza (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Esaprojekt sp. z o.o. κατά Województwo Łódzkie (Προδικαστική παραπομπή — Δημόσιες συμβάσεις — Οδηγία 2004/18/EK — Αρχές της ίσης μεταχείρισης, της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της διαφάνειας — Τεχνικές ή/και επαγγελματικές ικανότητες των οικονομικών φορέων — Άρθρο 48, παράγραφος 3 — Δυνατότητα του οικονομικού φορέα να στηριχθεί στις ικανότητες άλλων φορέων — Άρθρο 51 — Δυνατότητα συμπλήρωσης της προσφοράς — Άρθρο 45, παράγραφος 2, στοιχείο ζ' — Αποκλεισμός από τη συμμετοχή σε δημόσια σύμβαση λόγω σοβαρού παραπτώματος) 5

2017/C 213/04	Υπόθεση C-239/15 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 4ης Μαΐου 2017 — RFA International, LP κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αναίρεση — Ντάμπινγκ — Εισαγωγή σιδηροπυριτίου ρωσικής προελεύσεως — Απόρριψη αιτήσεων επιστροφής καταβληθέντων δασμών αντιντάμπινγκ)	6
2017/C 213/05	Υπόθεση C-274/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 4ης Μαΐου 2017 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου (Παράβαση κράτους μέλους — Φορολογία — Φόρος προστιθέμενης αξίας — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρο 132, παράγραφος 1, στοιχείο στ' — Απαλλαγή από τον ΦΠΑ των υπηρεσιών που παρέχονται από ανεξάρτητες ενώσεις προσώπων στα μέλη τους — Άρθρο 168, στοιχείο α', και άρθρο 178, στοιχείο α' — Δικαίωμα εκπτώσεως για τα μέλη της ενώσεως — Άρθρο 14, παράγραφος 2, στοιχείο γ', και άρθρο 28 — Ενέργειες ενός μέλους επ' ονόματι του και για λογαριασμό της ενώσεως)	7
2017/C 213/06	Υπόθεση C-315/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 4ης Μαΐου 2017 [αίτηση του Obvodní soud pro Prahu (Τσεχική Δημοκρατία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Marcela Pešková, Jiří Peška κατά Travel Service a.s. [Προδικαστική παραπομπή — Αεροπορικές μεταφορές — Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 — Άρθρο 5, παράγραφος 3 — Αποζημίωση των επιβατών σε περίπτωση αρνήσεως επιβίβασης και ματαιώσεως ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσεως — Περιεχόμενο — Απαλλαγή από την υποχρέωση αποζημιώσεως — Πρόσκρουση πτηνού σε αεροσκάφος — Έννοια των «έκτακτων περιστάσεων» — Έννοια των «εύλογων μέτρων» προς αποφυγή εκτάκτων περιστάσεων ή των συνεπειών τέτοιων περιστάσεων]	7
2017/C 213/07	Υπόθεση C-339/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 4ης Μαΐου 2017 [αίτηση του Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική δίκη κατά Luc Vanderborght (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 56 ΣΛΕΕ — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Υπηρεσίες στοματικής υγειονομικής και οδοντιατρικής περιδάλψεως — Εθνική νομοθεσία που απαγορεύει απολύτως τη διαφήμιση για υπηρεσίες στοματικής υγειονομικής και οδοντιατρικής περιδάλψεως — Ύπαρξη διασυνοριακού στοιχείου — Προστασία της δημόσιας υγείας — Αναλογικότητα — Οδηγία 2000/31/ΕΚ — Υπηρεσία της κοινωνίας της πληροφορίας — Διαφήμιση μέσω δικτυακού τόπου — Μέλος νομοθετικώς κατοχυρωμένου επαγγέλματος — Επαγγελματικοί κανόνες — Οδηγία 2005/29/ΕΚ — Αθέμιτες εμπορικές πρακτικές — Εθνικοί κανόνες που αφορούν θέματα υγείας — Εθνικοί κανόνες που διέπουν τα νομοθετικώς κατοχυρωμένα επαγγέλματα)	8
2017/C 213/08	Υπόθεση C-502/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 4ης Μαΐου 2017 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 91/271/ΕΟΚ — Άρθρα 3 έως 5 και 10 — Παράρτημα I, σημεία Α, Β και Δ — Επεξεργασία αστικών λυμάτων — Δίκτυα αποχετεύσεως — Δευτερεύουσα ή ισοδύναμη επεξεργασία — Αυστηρότερη επεξεργασία των λυμάτων που απορρίπτονται σε ευαίσθητες ζώνες)	9
2017/C 213/09	Υπόθεση C-699/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 4ης Μαΐου 2017 [αίτηση του Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs κατά Brockenhurst College [Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Απαλλαγές — Παροχές εξ επαχθούς αιτίας υπηρεσιών εστίασεως και ψυχαγωγίας από εκπαιδευτικό ίδρυμα προς περιορισμένο κοινό]	10
2017/C 213/10	Υπόθεση C-13/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 4ης Μαΐου 2017 [αίτηση του Augstākā tiesa (Λεττονία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde κατά Rīgas pašvaldības SIA «Rīgas satiksme» (Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 95/46/ΕΚ — Άρθρο 7, στοιχείο στ' — Δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα — Προϋποθέσεις νόμιμης επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα — Έννοια της επεξεργασίας που είναι «απαραίτητη για την επίτευξη του εννόμου συμφέροντος τρίτου» — Αίτημα γνωστοποίησης των προσωπικών δεδομένων προσώπου, το οποίο ευθύνεται για την πρόκληση τροχαίου ατυχήματος, με σκοπό την άσκηση δικαιώματος ενώπιον δικαστηρίου — Υποχρέωση του υπευθύνου της επεξεργασίας να δεχθεί το αίτημα αυτό — Δεν υφίσταται)	11
2017/C 213/11	Υπόθεση C-17/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 4ης Μαΐου 2017 [αίτηση του Cour de cassation (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Oussama El Dakkak, Intercontinental SARL κατά Administration des douanes et droits indirects [Προδικαστική παραπομπή — Κανονισμός (ΕΚ) 1889/2005 — Έλεγχος των ρευστών διαθεσίμων που εισέρχονται ή εξέρχονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση — Άρθρο 3, παράγραφος 1 — Φυσικό πρόσωπο που εισέρχεται ή εξέρχεται από την Ένωση — Υποχρέωση δήλωσης — Ζώνη διεθνούς διέλευσης του αερολιμένα κράτους μέλους]	11

2017/C 213/12	Υπόθεση C-29/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 4ης Μαΐου 2017 [αίτηση του Landgericht Stralsund (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — HanseYachts AG κατά Port D'Hiver Yachting SARL, Société Maritime Côte D'Azur, Compagnie Generali IARD SA (Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Άρθρο 27 — Εκκρεμοδικία — Δικαστήριο που επιλήφθηκε πρώτο — Άρθρο 30, σημείο 1 — Έννοια του «εισαγωγικού εγγράφου της δίκης» ή του «ισοδύναμου εγγράφου» — Αίτηση διεξαγωγής δικαστικήςπραγματογνωμοσύνης, προς διατήρηση ή προσκόμιση, πριν τη δίκη, της απόδειξης πραγματικών περιστατικών τα οποία μπορεί να αποτελέσουν τη βάση μεταγενέστερης άσκησης ένδικου βοηθήματος)	12
2017/C 213/13	Υπόθεση C-33/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 4ης Μαΐου 2017 [αίτηση του Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Δίκη την οποία κίνησε η A Oy (Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — Φόρος προστιθέμενης αξίας — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρο 148, στοιχείο δ' — Απαλλαγή — Παροχές υπηρεσιών πραγματοποιούμενες για τις άμεσες ανάγκες των πλοίων που χρησιμοποιούνται στη ναυσιπλοΐα ανοικτής θαλάσσης και του φορτίου τους — Φόρτωση και εκφόρτωση πραγματοποιούμενη από υπεργολάβο για λογαριασμό μεσάζοντος)	12
2017/C 213/14	Υπόθεση C-71/16 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 4ης Μαΐου 2017 — Comercializadora Eloro, SA κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), Zumex Group, SA [Αίτηση αναίρεσεως — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «ZUMEX» — Ανακοπή του δικαιούχου του λεκτικού σήματος JUMEX — Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 15, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο β', και άρθρο 42, παράγραφος 2 — Απόδειξη της χρήσεως — Χρήση στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Άρθρο 76, παράγραφος 2 — Συμπληρωματικές αποδείξεις για τη χρήση που προσκομίσθηκαν εκπροθέσμως ενώπιον του τμήματος προσφυγών — Εξουσία εκτιμήσεως του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)]	13
2017/C 213/15	Υπόθεση C-98/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 4ης Μαΐου 2017 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Φορολογία — Ελεύθερη κίνηση των κεφαλαίων — Άρθρο 63 ΣΛΕΕ — Άρθρο 40 της Συμφωνίας ΕΟΧ — Κληρονομικό δικαίω — Κληροδοσίες υπέρ μη κερδοσκοπικών οργανισμών — Εφαρμογή προνομιακού συντελεστή στους οργανισμούς που υπάρχουν ή συνιστώνται νομίμως στην Ελλάδα, καθώς και σε αντίστοιχους αλλοδαπούς οργανισμούς με τον όρο της αμοιβαιότητας — Διαφορετική μεταχείριση — Περιορισμός — Δικαιολόγηση)	14
2017/C 213/16	Υπόθεση C-417/16 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 4ης Μαΐου 2017 — August Storck KG κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) [Αίτηση αναίρεσεως — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β' — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Εικονιστικό σήμα — Αναπαράσταση τετράγωνης συσκευασίας λευκού και μπλε χρώματος — Διακριτικός χαρακτήρας]	14
2017/C 213/17	Υπόθεση C-535/16: Διάταξη του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 27ης Απριλίου 2017 [αίτηση του Tribunalul Specializat Mureş (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Michael Tibor Bachman κατά FAER IFN SA (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Προστασία καταναλωτών — Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Άρθρο 2, στοιχείο β' — Καταχρηστικές ρήτρες σε συμβάσεις συναπτόμενες με καταναλωτές — Έννοια του όρου «καταναλωτής» — Φυσικό πρόσωπο το οποίο έχει συνάψει σύμβαση ανανεώσεως οφειλής με πιστωτικό ίδρυμα για την αποπληρωμή δανείων συναφθέντων από εμπορική εταιρία με το ίδρυμα αυτό)	15
2017/C 213/18	Υπόθεση C-36/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Minden (Γερμανία) στις 25 Ιανουαρίου 2017 — Daher Muse Ahmed κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας	15
2017/C 213/19	Υπόθεση C-86/17 P: Αναίρεση που άσκησε στις 16 Φεβρουαρίου 2017 η Redfurl GmbH κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 15 Δεκεμβρίου 2016 στην υπόθεση T-227/15, Redfurl GmbH κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης	16
2017/C 213/20	Υπόθεση C-112/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hamburg (Γερμανία) στις 6 Μαρτίου 2017 — Angela Irmgard Diedrich κ.λπ. κατά Société Air France SA	17

2017/C 213/21	Υπόθεση C-125/17: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Commissione tributaria provinciale di Roma (Ιταλία) στις 10 Μαρτίου 2017 — Luigi Bisignani κατά Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale 1 di Roma	17
2017/C 213/22	Υπόθεση C-132/17: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 14 Μαρτίου 2017 — Peugeot Deutschland GmbH κατά Deutsche Umwelthilfe eV	18
2017/C 213/23	Υπόθεση C-144/17: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per la Calabria (Ιταλία) στις 22 Μαρτίου 2017 — Lloyd's of London κατά Agenzia Regionale per la Protezione dell'Ambiente della Calabria	18
2017/C 213/24	Υπόθεση C-149/17: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Landgericht München I (Γερμανία) στις 24 Μαρτίου 2017 — Bastei Lübbe GmbH & Co. KG κατά Michael Strotzer	19
2017/C 213/25	Υπόθεση C-152/17: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 24 Μαρτίου 2017 — Consorzio Italian Management και Catania Multiservizi SpA κατά Rete Ferroviaria Italiana SpA	19
2017/C 213/26	Υπόθεση C-165/17: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Γαλλία) στις 3 Απριλίου 2017 — Morgan Stanley & Co International plc κατά Ministre de l'Économie et des Finances	20
2017/C 213/27	Υπόθεση C-185/17: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Administrativen sad Varna (Βουλγαρία) στις 10 Απριλίου 2017 — Nachalnik na Mitnitsa Varna κατά Saksa OOD	21
2017/C 213/28	Υπόθεση C-215/17: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Σλοβενία) στις 25 Απριλίου 2017 — Nova Kreditna banka Maribor, d.d. κατά Δημοκρατίας της Σλοβενίας	21
2017/C 213/29	Υπόθεση C-222/17 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 27 Απριλίου 2017 η Plásticos Españoles, S.A. (ASPLA) και η Armando Álvarez, S.A. κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο πενταμελές τμήμα) στις 17 Φεβρουαρίου 2017 στην υπόθεση T-40/15, ASPLA και Armando Álvarez κατά Ευρωπαϊκής Ένωσης	22
2017/C 213/30	Υπόθεση C-230/17: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Østre Landsret (Δανία) στις 2 Μαΐου 2017 — Erdem Deha Altiner και Isabel Hanna Ravn κατά Udlændingestyrelsen	23
2017/C 213/31	Υπόθεση C-240/17: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) στις 10 Μαΐου 2017 — E	23

Γενικό Δικαστήριο

2017/C 213/32	Υπόθεση T-531/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Μαΐου 2017 — Σωτηροπούλου κ.λπ. κατά Συμβουλίου (Εξωσυμβατική ευθύνη — Οικονομική και νομισματική πολιτική — Αποφάσεις που απευθύνονται σε κράτος μέλος για τη διόρθωση κατάστασης υπερβολικού ελλείμματος — Μείωση και κατάργηση συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων στην Ελλάδα — Κατάφωρη παράβαση κανόνα δικαίου που απονέμει δικαιώματα σε ιδιώτες)	25
2017/C 213/33	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-15/15 και T-197/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Μαΐου 2017 — Costa κατά Κοινοβουλίου (Καθεστώς χρηματικών απολαβών των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου — Σύνταξη λόγω αρχαιότητας — Αναστολή καταβολής — Επιστροφή καταβληθέντων ποσών — Κανόνας περί μη συρροής — Νομοθεσία περί εξόδων και αποζημιώσεων των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου — Παραπομπή στην εθνική νομοθεσία — Άρθρο 12, παράγραφος 2α, στοιχείο ν), της ιταλικής κανονιστικής ρυθμίσεως περί ισοβίων βουλευτικών αποζημιώσεων — Αποζημίωση για την άσκηση καθηκόντων προέδρου ιταλικού οργανισμού λιμένος — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη)	25
2017/C 213/34	Υπόθεση T-122/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Μαΐου 2017 — Landeskreditbank Baden-Württemberg κατά ΕΚΤ [Οικονομική και νομισματική πολιτική — Προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων — Άρθρο 6, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΕ) 1024/2013 — Άρθρο 70, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 468/2014 — Ενιαίος εποπτικός μηχανισμός — Αρμοδιότητες της ΕΚΤ — Αποκεντρωμένη άσκηση από τις εθνικές αρχές — Αξιολόγηση της σημασίας πιστωτικού ιδρύματος — Αναγκαιότητα άμεσης εποπτείας από την ΕΚΤ]	26

2017/C 213/35	Υπόθεση T-303/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Μαΐου 2017 — Barqawi κατά Συμβουλίου (Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας — Δέσμευση κεφαλαίων — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως)	27
2017/C 213/36	Υπόθεση T-304/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Μαΐου 2017 — Abdulkarim κατά Συμβουλίου (Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας — Δέσμευση κεφαλαίων — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως)	27
2017/C 213/37	Υπόθεση T-376/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Μαΐου 2017 — ΚΚ κατά EASME (Πρόγραμμα-πλαίσιο για την έρευνα και την καινοτομία Ορίζοντας 2020 — Πρόσκληση υποβολής προτάσεων βάσει του προγράμματος εργασίας 2014-2015 — Πρόγραμμα υποστηρίξεως της καινοτομίας στις ΜΜΕ — Απόφαση του EASME με την οποία μια πρόταση κηρύχθηκε μη επιλέξιμη — Κανόνας της «μοναδικής υποβολής» — Διαδικασία αναθεωρήσεως της κρίσεως — Προσωρινή αδυναμία προσβάσεως στη διαδικτυακή πύλη υποβολής των προτάσεων — Πλάνη εκτιμήσεως — Παράβαση των διαδικαστικών κανόνων — Εξωσυμβατική ευθύνη)	28
2017/C 213/38	Υπόθεση T-159/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Μαΐου 2017 — Metronia κατά EUIPO — Zitro IP (TRIPLE O NADA) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης TRIPLE O NADA — Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης TRIPLE BINGO — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	29
2017/C 213/39	Υπόθεση T-71/16 P: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Μαΐου 2017 — De Nicola κατά ΕΤΕπ (Αναίρεση — Υπαλληλική υπόθεση — Προσωπικό της ΕΤΕπ — Βαθμολόγηση — Έκθεση αξιολογήσεως σταδιοδρομίας — Περίοδος αξιολογήσεως του έτους 2007 — Πλάνη περί το δίκαιο — Αίτηση αναιρέσεως προδήλως αβάσιμη)	29
2017/C 213/40	Υπόθεση T-73/16 P: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Μαΐου 2017 — De Nicola κατά ΕΤΕπ (Αναίρεση — Υπαλληλική υπόθεση — Προσωπικό της ΕΤΕπ — Ηθική παρενόχληση — Εξωσυμβατική ευθύνη — Πλάνη περί το δίκαιο — Αίτηση αναιρέσεως προδήλως αβάσιμη)	30
2017/C 213/41	Υπόθεση T-111/17: Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2017 — Computer Market κατά EUIPO (COMPUTER MARKET)	30
2017/C 213/42	Υπόθεση T-211/17: Προσφυγή της 6ης Απριλίου 2017 — Amplexor Luxembourg κατά Επιτροπής	31
2017/C 213/43	Υπόθεση T-231/17: Προσφυγή της 20ής Απριλίου 2017 — SE κατά Συμβουλίου	31
2017/C 213/44	Υπόθεση T-233/17: Προσφυγή της 20ής Απριλίου 2017 — Πορτογαλία κατά Επιτροπής	32
2017/C 213/45	Υπόθεση T-245/17: Προσφυγή της 24ης Απριλίου 2017 — ViaSat κατά Επιτροπής	33
2017/C 213/46	Υπόθεση T-256/17: Προσφυγή-αγωγή της 2ας Μαΐου 2017 — Λαμπίρη κατά ΕΟΚΕ	34
2017/C 213/47	Υπόθεση T-258/17: Προσφυγή της 3ης Μαΐου 2017 — Arbuzon κατά Συμβουλίου	35
2017/C 213/48	Υπόθεση T-276/17: Προσφυγή της 8ης Μαΐου 2017 — Ogrodnik κατά EUIPO — Aviario Tropical (Tropical)	35
2017/C 213/49	Υπόθεση T-278/17: Προσφυγή της 10ης Μαΐου 2017 — Bank of New York Mellon κατά EUIPO — Nixen Partners (NEXEN)	36
2017/C 213/50	Υπόθεση T-279/17: Προσφυγή της 11ης Μαΐου 2017 — Hermann Bock κατά EUIPO (Push and Ready)	37
2017/C 213/51	Υπόθεση T-280/17: Προσφυγή της 9ης Μαΐου 2017 — GE.CO.P. κατά Επιτροπής	37

2017/C 213/52	Υπόθεση T-287/17: Προσφυγή της 8ης Μαΐου 2017 — Swemac Innovation κατά EUIPO — Swemac Medical Appliances (SWEMAC)	38

Διορθωτικά

2017/C 213/53	Διορθωτικό στη δημοσιευθείσα στην Επίσημη Εφημερίδα ανακοίνωση για την υπόθεση T-197/17 (EE C 151 της 15.5.2017)	39

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

(2017/C 213/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 202 της 26.6.2017

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 195 της 19.6.2017

EE C 178 της 6.6.2017

EE C 168 της 29.5.2017

EE C 161 της 22.5.2017

EE C 151 της 15.5.2017

EE C 144 της 8.5.2017

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον δικτυακό τόπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Τοποθέτηση των δικαστών στα τμήματα

(2017/C 213/02)

Στις 8 Ιουνίου 2017, σε σύσκεψη της ολομέλειας του Γενικού Δικαστηρίου, αποφασίστηκε, κατόπιν της αναλήψεως καθηκόντων εκ μέρους του δικαστή C. Mac Eochaidh, προτάσει του Προέδρου σύμφωνα με το άρθρο 13, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, να τροποποιηθεί η απόφαση περί τοποθέτησεως των δικαστών στα τμήματα της 21ης Σεπτεμβρίου 2016 ⁽¹⁾, για την περίοδο από 8 Ιουνίου 2017 έως 31 Αυγούστου 2019, και να τοποθετηθούν οι δικαστές στα τμήματα ως ακολούθως:

Πρώτο πενταμελές τμήμα:

I. Reliánóna, πρόεδρος τμήματος, V. Valančius, P. Nihoul, J. Svenningsen και U. C. Öberg, δικαστές.

Πρώτο τριμελές τμήμα:

I. Reliánóna, πρόεδρος τμήματος·

α) P. Nihoul και J. Svenningsen, δικαστές·

β) V. Valančius και U. C. Öberg, δικαστές.

Δεύτερο πενταμελές τμήμα:

M. Prek, πρόεδρος τμήματος, E. Buttigieg, F. Schalin, B. Berke και M. J. Costeira, δικαστές.

Δεύτερο τριμελές τμήμα:

M. Prek, πρόεδρος τμήματος·

α) F. Schalin και M. J. Costeira, δικαστές·

β) E. Buttigieg και B. Berke, δικαστές.

Τρίτο πενταμελές τμήμα:

S. Frimodt Nielsen, πρόεδρος τμήματος, V. Kreuschitz, I. S. Forrester, N. Róttorak και E. Perillo, δικαστές.

Τρίτο τριμελές τμήμα:

S. Frimodt Nielsen, πρόεδρος τμήματος·

α) I. S. Forrester και E. Perillo, δικαστές·

β) V. Kreuschitz και N. Róttorak, δικαστές.

⁽¹⁾ ΕΕ 2016, C 392, σ. 2.

Τέταρτο πενταμελές τμήμα:

H. Kanninen, πρόεδρος τμήματος, J. Schwarcz, K. Ηλιόπουλος, L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín και I. Reine, δικαστές.

Τέταρτο τριμελές τμήμα:

H. Kanninen, πρόεδρος τμήματος·

α) J. Schwarcz και K. Ηλιόπουλος, δικαστές·

β) L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín και I. Reine, δικαστές.

Πέμπτο πενταμελές τμήμα:

Δ. Γρατσιάς, πρόεδρος τμήματος, I. Labucka, A. Dittrich, I. Ulloa Rubio και P. G. Xuereb, δικαστές.

Πέμπτο τριμελές τμήμα:

Δ. Γρατσιάς, πρόεδρος τμήματος·

α) A. Dittrich και P. G. Xuereb, δικαστές·

β) I. Labucka και I. Ulloa Rubio, δικαστές.

Έκτο πενταμελές τμήμα:

G. Berardis, πρόεδρος τμήματος, Σ. Παπασάββας, D. Spielmann, Z. Csehi και O. Spineanu-Matei, δικαστές.

Έκτο τριμελές τμήμα:

G. Berardis, πρόεδρος τμήματος·

α) Σ. Παπασάββας και O. Spineanu-Matei, δικαστές·

β) D. Spielmann και Z. Csehi, δικαστές.

Έβδομο πενταμελές τμήμα:

V. Tomljenović, πρόεδρος τμήματος, M. Kancheva, E. Bieliūnas, A. Μαρκουλλή και A. Κορνεζον, δικαστές.

Έβδομο τριμελές τμήμα:

V. Tomljenović, πρόεδρος τμήματος·

α) E. Bieliūnas και A. Κορνεζον, δικαστές·

β) E. Bieliūnas και A. Μαρκουλλή, δικαστές·

γ) A. Μαρκουλλή και A. Κορνεζον, δικαστές.

Όγδοο πενταμελές τμήμα:

A. M. Collins, πρόεδρος τμήματος, M. Kancheva, E. Bieliūnas, R. Barents και J. M. Passer, δικαστές.

Όγδοο τριμελές τμήμα:

A. M. Collins, πρόεδρος τμήματος·

α) R. Barents και J. M. Passer, δικαστές·

β) M. Kancheva και R. Barents, δικαστές·

γ) M. Kancheva και J. M. Passer, δικαστές.

Ένατο πενταμελές τμήμα:

S. Gervasoni, πρόεδρος τμήματος, L. Madise, M. da Silva Passos, K. Kowalik-Bańczyk και C. Mac Eochaidh, δικαστές.

Ένατο τριμελές τμήμα:

S. Gervasoni, πρόεδρος τμήματος·

α) L. Madise και M. da Silva Passos, δικαστές·

β) K. Kowalik-Bańczyk και C. Mac Eochaidh, δικαστές.

Τα δύο τμήματα που αποτελούνται από τέσσερις δικαστές συνεδριάζουν με έναν πέμπτο δικαστή, με την προσθήκη ενός δικαστή προερχόμενου από το άλλο τετραμελές τμήμα, πλην του προέδρου του τμήματος, οριζόμενου για ένα έτος με τη σειρά που προβλέπεται στο άρθρο 8 του Κανονισμού Διαδικασίας. Έτσι, στο έβδομο τμήμα προστίθεται ένας δικαστής του ογδόου τμήματος και στο όγδοο τμήμα προστίθεται ένας δικαστής του εβδόμου τμήματος.

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 4ης Μαΐου 2017 [αίτηση του Krajowa Izba Odwoławcza (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Esaprojekt sp. z o.o. κατά Województwo Łódzkie

(Υπόθεση C-387/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Δημόσιες συμβάσεις — Οδηγία 2004/18/EK — Αρχές της ίσης μεταχειρίσεως, της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της διαφάνειας — Τεχνικές ή/και επαγγελματικές ικανότητες των οικονομικών φορέων — Άρθρο 48, παράγραφος 3 — Δυνατότητα του οικονομικού φορέα να στηριχθεί στις ικανότητες άλλων φορέων — Άρθρο 51 — Δυνατότητα συμπληρώσεως της προσφοράς — Άρθρο 45, παράγραφος 2, στοιχείο ζ΄ — Αποκλεισμός από τη συμμετοχή σε δημόσια σύμβαση λόγω σοβαρού παραπτώματος)

(2017/C 213/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Krajowa Izba Odwoławcza

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Esaprojekt sp. z o.o.

κατά

Województwo Łódzkie

παρισταμένης της: Konsultant Komputer sp. z o.o.

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 51 της οδηγίας 2004/18/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών, σε συνδυασμό με το άρθρο 2 της οδηγίας αυτής, έχει την έννοια ότι δεν επιτρέπει σε οικονομικό φορέα, μετά τη λήξη της προθεσμίας που έχει ταχθεί για την κατάθεση υποψηφιοτήτων σε δημόσιο διαγωνισμό, να προσκομίσει στην αναθέτουσα αρχή, προκειμένου να αποδείξει ότι πληροί τους όρους συμμετοχής στη διαδικασία για τη σύναψη δημόσιας συμβάσεως, έγγραφα τα οποία δεν περιλαμβάνονταν στην αρχική του προσφορά, όπως σύμβαση εκτελεσθείσα από τρίτον, καθώς και γραπτή δέσμευση του τελευταίου ότι θα θέσει στη διάθεση του οικονομικού φορέα τις ικανότητες και τους πόρους που απαιτούνται για την εκτέλεση της επίμαχης συμβάσεως.
- 2) Το άρθρο 44 της οδηγίας 2004/18, σε συνδυασμό με το άρθρο 48, παράγραφος 2, στοιχείο α΄, της οδηγίας αυτής και με την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως των οικονομικών φορέων, όπως κατοχυρώνεται στο άρθρο 2 της ίδιας οδηγίας, έχει την έννοια, αφενός, ότι δεν επιτρέπει σε οικονομικό φορέα να επικαλεστεί τις ικανότητες τρίτου φορέα, κατά την έννοια του άρθρου 48, παράγραφος 3, της εν λόγω οδηγίας, αθροίζοντας τη γνώση και την πείρα δύο άλλων φορέων, οι οποίοι δεν διαθέτουν, ο καθένας χωριστά, τις ικανότητες που απαιτούνται για την εκτέλεση συγκεκριμένης συμβάσεως, στην περίπτωση όπου η αναθέτουσα αρχή εκτιμά ότι η επίμαχη σύμβαση συνιστά ενιαίο σύνολο, οπότε επιβάλλεται να εκτελεστεί από έναν και μόνον φορέα, και, αφετέρου, ότι αυτός ο αποκλεισμός της δυνατότητας επικλήσεως της πείρας περισσότερων οικονομικών φορέων είναι συνδεδεμένος και ανάλογος με το αντικείμενο της συμβάσεως, η οποία πρέπει, ως εκ τούτου, να εκτελεστεί από έναν και μόνον φορέα.

- 3) Το άρθρο 44 της οδηγίας 2004/18, σε συνδυασμό με το άρθρο 48, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας αυτής και με την αρχή της ίσης μεταχείρισης των οικονομικών φορέων, όπως κατοχυρώνεται στο άρθρο 2 της ίδιας οδηγίας, έχει την έννοια ότι δεν επιτρέπει σε οικονομικό φορέα που μετέχει αυτοτελώς σε διαδικασία για την ανάθεση δημόσιας συμβάσεως να επικαλεστεί την πείρα κοινοπραξίας της οποίας ήταν μέλος στο πλαίσιο άλλης δημόσιας συμβάσεως, αν δεν είχε συνεισφέρει στην πράξη και με συγκεκριμένο τρόπο στην εκτέλεση της τελευταίας.
- 4) Το άρθρο 45, παράγραφος 2, στοιχείο ζ', της οδηγίας 2004/18, το οποίο επιτρέπει τον αποκλεισμό οικονομικού φορέα από τη συμμετοχή σε δημόσια σύμβαση, στην περίπτωση, μεταξύ άλλων, όπου αυτός είναι «ένοχος» σοβαρών ψευδών δηλώσεων κατά την παροχή των ζητούμενων από την αναθέτουσα αρχή πληροφοριών, έχει την έννοια ότι μπορεί να εφαρμοστεί όταν ο οικονομικός φορέας έχει επιδείξει αρκετά βαριά αμέλεια, δηλαδή αμέλεια που μπορεί να έχει καθοριστική επιρροή στις αποφάσεις αποκλεισμού, επιλογής ή αναθέσεως δημόσιας συμβάσεως, χωρίς να χρειάζεται να διαπιστωθεί ότι ενήργησε με δόλο.
- 5) Το άρθρο 44 της οδηγίας 2004/18, σε συνδυασμό με το άρθρο 48, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας αυτής και με την αρχή της ίσης μεταχείρισης των οικονομικών φορέων, όπως κατοχυρώνεται στο άρθρο 2 της ίδιας οδηγίας, έχει την έννοια ότι επιτρέπει σε οικονομικό φορέα να στηριχθεί σε προηγούμενη πείρα επικαλούμενος ταυτόχρονα δύο ή περισσότερες αναθέσεις συμβάσεων ως μία σύμβαση, εκτός αν η αναθέτουσα αρχή έχει αποκλείσει τη δυνατότητα αυτή βάσει όρων που είναι συνδεδεμένοι και ανάλογοι με το αντικείμενο και με τον σκοπό της επίμαχης δημόσιας συμβάσεως.

(¹) EE C 431 της 1.12.2014.

**Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 4ης Μαΐου 2017 — RFA International, LP κατά
Ευρωπαϊκής Επιτροπής**

(Υπόθεση C-239/15 P) (¹)

(Αναίρεση — Ντάμπινγκ — Εισαγωγή σιδηροπυριτίου ρωσικής προελεύσεως — Απόρριψη αιτήσεων
επιστροφής καταβληθέντων δασμών αντιντάμπινγκ)

(2017/C 213/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρρεσίουσα: RFA International, LP (εκπρόσωποι: B. Evtimov, advokat, E. Borovikov, avocat και D. O'Keeffe, solicitor)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J.-F. Brakeland, P. Němečková και A. Stobiecka-Kuik)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την RFA International, LP στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 270 της 17.8.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 4ης Μαΐου 2017 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-274/15) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Φορολογία — Φόρος προστιθέμενης αξίας — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρο 132, παράγραφος 1, στοιχείο στ' — Απαλλαγή από τον ΦΠΑ των υπηρεσιών που παρέχονται από ανεξάρτητες ενώσεις προσώπων στα μέλη τους — Άρθρο 168, στοιχείο α', και άρθρο 178, στοιχείο α' — Δικαίωμα εκπτώσεως για τα μέλη της ενώσεως — Άρθρο 14, παράγραφος 2, στοιχείο γ', και άρθρο 28 — Ενέργειες ενός μέλους επ' ονόματι του και για λογαριασμό της ενώσεως)

(2017/C 213/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Dintilhac και C. Soulay)

Καθού: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου (εκπρόσωποι: D. Holderer, επικουρούμενος από τους F. Kremer και P. E. Partsch, avocats, καθώς και από τον B. Gasparotti, εμπειρογνώμονα)

Διατακτικό

- 1) Προβλέποντας το σύστημα του φόρου προστιθέμενης αξίας που ισχύει στις ανεξάρτητες ενώσεις προσώπων, όπως αυτό καθορίζεται, πρώτον, στο άρθρο 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ, του κωδικοποιημένου κειμένου του νόμου της 12ης Φεβρουαρίου 1979, περί του φόρου προστιθέμενης αξίας, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, στοιχείο α', και το άρθρο 3 του διατάγματος του Μεγάλου Δούκα της 21ης Ιανουαρίου 2004, σχετικά με την απαλλαγή από τον ΦΠΑ των υπηρεσιών που παρέχουν ανεξάρτητες ενώσεις προσώπων προς τα μέλη τους, δεύτερον, στο άρθρο 4 του ίδιου αυτού διατάγματος, σε συνδυασμό με τη διοικητική εγκύκλιο αριθ. 707, της 29ης Ιανουαρίου 2004, στο μέτρο που σχολιάζει το εν λόγω άρθρο 4, και, τρίτον, στο έγγραφο της 18ης Δεκεμβρίου 2008 που καταρτίστηκε από την ομάδα εργασίας που δραστηριοποιείται στην επιτροπή παρατηρήσεως των αγορών (COBMA) σε συνεργασία με την Administration de l'Enregistrement et des Domaines [φορολογική αρχή του Λουξεμβούργου], το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο γ', το άρθρο 132, παράγραφος 1, στοιχείο στ', το άρθρο 168, στοιχείο α', το άρθρο 178, στοιχείο α', το άρθρο 14, παράγραφος 2, στοιχείο γ', και το άρθρο 28 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2010/45/ΕΕ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2010.
- 2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.
- 3) Καταδικάζει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 270 της 17.8.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 4ης Μαΐου 2017 [αίτηση του Obvodní soud pro Prahu (Τσεχική Δημοκρατία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Marcela Pešková, Jiří Peška κατά Travel Service a.s.

(Υπόθεση C-315/15) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Αεροπορικές μεταφορές — Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 — Άρθρο 5, παράγραφος 3 — Αποζημίωση των επιβατών σε περίπτωση αρνήσεως επιβίβασεως και ματαιώσεως ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσεως — Περιεχόμενο — Απαλλαγή από την υποχρέωση αποζημιώσεως — Πρόσκρουση πτηνού σε αεροσκάφος — Έννοια των «έκτακτων περιστάσεων» — Έννοια των «εύλογων μέτρων» προς αποφυγή έκτακτων περιστάσεων ή των συνεπειών τέτοιων περιστάσεων]

(2017/C 213/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Obvodní soud pro Prahu

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Marcela Pešková, Jiří Peška

κατά

Travel Service a.s.

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα της αιτιολογικής σκέψεως 14 του κανονισμού 261/2004, έχει την έννοια ότι η πρόσκρουση πτηνού σε αεροσκάφος εμπίπτει στην έννοια των «έκτακτων περιστάσεων» της διατάξεως αυτής.
- 2) Το άρθρο 5, παράγραφος 3, του κανονισμού 261/2004, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα της αιτιολογικής σκέψεως 14 του κανονισμού αυτού, έχει την έννοια ότι η ματαίωση ή η σημαντική καθυστέρηση πτήσεως δεν οφείλεται σε έκτακτες περιστάσεις, όταν η ματαίωση αυτή ή η καθυστέρηση αυτή προέκυψε από το γεγονός ότι ο αερομεταφορέας προσέφυγε σε εμπειρογνώμονα της επιλογής του προκειμένου να πραγματοποιήσει εκ νέου τους απαιτούμενους ελέγχους ασφαλείας λόγω συγκρούσεως με πτηνό, αφού οι έλεγχοι αυτοί είχαν ήδη διενεργηθεί από εξουσιοδοτημένο εμπειρογνώμονα βάσει των εφαρμοστέων κανονιστικών ρυθμίσεων.
- 3) Το άρθρο 5, παράγραφος 3, του κανονισμού 261/2004, ερμηνευόμενο υπό το φως της αιτιολογικής σκέψεως 14 του κανονισμού αυτού, έχει την έννοια ότι τα «εύλογα μέτρα» τα οποία ένας αερομεταφορέας υποχρεούται να λάβει προκειμένου να μειώσει ή ακόμη και να αποτρέψει τους κινδύνους από τη σύγκρουση με πτηνό και, με τον τρόπο αυτόν, να απαλλαγεί από την υποχρέωσή του αποζημιώσεως των επιβατών βάσει του άρθρου 7 του εν λόγω κανονισμού 261/2004 περιλαμβάνουν τα μέτρα προληπτικού ελέγχου της υπάρξεως των εν λόγω πτηνών, υπό την προϋπόθεση ότι, ιδίως από τεχνικής και διοικητικής απόψεως, τέτοιου είδους μέτρα μπορούν πράγματι να ληφθούν από τον αερομεταφορέα αυτόν, ότι τα μέτρα αυτά δεν του επιβάλλουν θυσίες υπερβαίνουσες τις δυνατότητες της επιχειρήσεώς του και ότι ο εν λόγω αερομεταφορέας αποδεικνύει ότι τα εν λόγω μέτρα πράγματι ελήφθησαν σε σχέση με την πτήση που επηρεάστηκε από τη σύγκρουση με πτηνό, προϋποθέσεις τη συνδρομή των οποίων εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να ελέγξει.
- 4) Το άρθρο 5, παράγραφος 3, του κανονισμού 261/2004, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα της αιτιολογικής σκέψεως 14 του κανονισμού αυτού, έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση καθυστέρησης της πτήσεως ίσης ή μεγαλύτερης των τριών ωρών κατά την άφιξη που έχει ως αιτία όχι μόνον κάποια έκτακτη περίπτωση η οποία δεν θα μπορούσε να έχει αποφευχθεί μέσω της λήψεως των κατάλληλων για την περίπτωση μέτρων και προς αποτροπή των συνεπειών της οποίας ελήφθησαν, από την πλευρά του αερομεταφορέα, όλα τα εύλογα προς τούτο μέτρα, αλλά έχει επίσης ως αιτία κάποια άλλη περίπτωση μη εμπίπτουσα σε αυτήν την κατηγορία, η καθυστέρηση που οφείλεται σε αυτήν την πρώτη περίπτωση πρέπει να αφαιρείται από τον συνολικό χρόνο της καθυστέρησης κατά την άφιξη της οικείας πτήσεως, προκειμένου να εκτιμηθεί εάν για την καθυστέρηση κατά την άφιξη της πτήσεως αυτής πρέπει να καταβληθεί η αποζημίωση που προβλέπει το άρθρο 7 του κανονισμού αυτού.

(¹) EE C 414 της 14.12.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 4ης Μαΐου 2017 [αίτηση του *Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel* (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική δίκη κατά *Luc Vanderborght*

(Υπόθεση C-339/15) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 56 ΣΛΕΕ — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Υπηρεσίες στοματικής υγειονομικής και οδοντιατρικής περιδάλψεως — Εθνική νομοθεσία που απαγορεύει απολύτως τη διαφήμιση για υπηρεσίες στοματικής υγειονομικής και οδοντιατρικής περιδάλψεως — Υπαρξη διασυνοριακού στοιχείου — Προστασία της δημόσιας υγείας — Αναλογικότητα — Οδηγία 2000/31/ΕΚ — Υπηρεσία της κοινωνίας της πληροφορίας — Διαφήμιση μέσω δικτυακού τόπου — Μέλος νομοθετικώς κατοχυρωμένου επαγγέλματος — Επαγγελματικοί κανόνες — Οδηγία 2005/29/ΕΚ — Αθέμιτες εμπορικές πρακτικές — Εθνικοί κανόνες που αφορούν θέματα υγείας — Εθνικοί κανόνες που διέπουν τα νομοθετικώς κατοχυρωμένα επαγγέλματα)

(2017/C 213/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Ποινική δίκη ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Luc Vanderborght

Διατακτικό

- 1) Η οδηγία 2005/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/EOK του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/EK, 98/27/EK, 2002/65/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου («οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές»), πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική νομοθεσία όπως η επίδικη στην κύρια δίκη, η οποία προστατεύει τη δημόσια υγεία και την αξιοπρέπεια του οδοντιατρικού επαγγέλματος, αφενός, απαγορεύοντας γενικώς και απολύτως κάθε διαφήμιση υπηρεσιών στοματικής υγειονομικής και οδοντιατρικής περιθάλψεως και, αφετέρου, καθορίζοντας συγκεκριμένες απαιτήσεις διακριτικότητας όσον αφορά τις πινακίδες των οδοντιατρείων.
- 2) Η οδηγία 2000/31/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2000, για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά («οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο»), πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική νομοθεσία όπως η επίδικη στην κύρια δίκη, που απαγορεύει γενικώς και απολύτως κάθε διαφήμιση υπηρεσιών στοματικής υγειονομικής και οδοντιατρικής περιθάλψεως, στον βαθμό που η νομοθεσία αυτή απαγορεύει κάθε μορφή εμπορικής επικοινωνίας με ηλεκτρονικά μέσα, περιλαμβανομένης της εμπορικής επικοινωνίας μέσω δικτυακού τόπου που έχει δημιουργηθεί από οδοντίατρο.
- 3) Το άρθρο 56 ΣΛΕΕ πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική νομοθεσία όπως η επίδικη στην κύρια δίκη, που απαγορεύει γενικώς και απολύτως κάθε διαφήμιση υπηρεσιών στοματικής υγειονομικής και οδοντιατρικής περιθάλψεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 311 της 21.9.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 4ης Μαΐου 2017 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-502/15) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 91/271/EOK — Άρθρα 3 έως 5 και 10 — Παράρτημα I, σημεία A, B και Δ — Επεξεργασία αστικών λυμάτων — Δίκτυα αποχετεύσεως — Δευτερεύουσα ή ισοδύναμη επεξεργασία — Αυστηρότερη επεξεργασία των λυμάτων που απορρίπτονται σε ευαίσθητες ζώνες)

(2017/C 213/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: K. Mifsud-Bonnici και E. Manhaeve)

Καθού: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωπος: J. Kraehling, επικουρούμενος από τον S. Ford, Barrister)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, παραλείποντας να μεριμνήσει ώστε τα ύδατα που διοχετεύονται στο μικτό δίκτυο αποχετεύσεως αστικών λυμάτων και ομβρίων υδάτων στο Gowerton και το Llanelli να μην έχουν ελεύθερη ροή και να διοχετεύονται για επεξεργασία σύμφωνα με τις απαιτήσεις της οδηγίας 91/271/EOK του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1991, για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 3, 4 και 10 της οδηγίας αυτής, καθώς και από το παράρτημα I, σημεία A και B, αυτής.
- 2) Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, παραλείποντας να προβλέψει δευτεροβάθμια επεξεργασία για τα αστικά λύματα του Ballycastle και μη υποβάλλοντας σε οποιαδήποτε επεξεργασία τα αστικά λύματα του Γίβραλτάρ, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 4 της οδηγίας 91/271 και το παράρτημα I, σημείο B, αυτής.

- 3) Το Ηνωμένο Βασίλειο, παραλείποντας να μεριμνήσει ώστε να υποβάλλονται σε αυστηρότερη επεξεργασία από την περιγραφόμενη στο άρθρο 4 της οδηγίας 91/271 τα αστικά λύματα τα οποία διοχετεύονται στα δίκτυα αποχετεύσεως των περιοχών του Tiverton, του Durham (Barkers Haugh), του Chester-le-Street, του Islip, του Broughton Astley, του Chilton, του Witham και του Chelmsford πριν από την απόρριψή τους σε ευαίσθητες ζώνες, το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 5 και το παράρτημα I, σημείο B, της οδηγίας αυτής.
- 4) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.
- 5) Καταδικάζει το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 16 της 18.1.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 4ης Μαΐου 2017 [αίτηση του Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs κατά Brockenhurst College

(Υπόθεση C-699/15) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Απαλλαγές — Παροχές εξ επαχθούς αιτίας υπηρεσιών εστίασεως και ψυχαγωγίας από εκπαιδευτικό ίδρυμα προς περιορισμένο κοινό]

(2017/C 213/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

κατά

Brockenhurst College

Διατακτικό

Το άρθρο 132, παράγραφος 1, στοιχείο θ', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχει την έννοια ότι μπορούν να χαρακτηριστούν ως παροχές υπηρεσιών «στενά συνδεδεμένες» με την κύρια παροχή εκπαίδευσεως, και, ως εκ τούτου, απαλλασσόμενες από τον ΦΠΑ, οι δραστηριότητες, που ασκούνται υπό περιστάσεις όπως οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης, οι οποίες συνίστανται στην παροχή από σπουδασιές ιδρύματος τριτοβάθμιας εκπαίδευσεως, στο πλαίσιο της εκπαίδευσής τους και εξ επαχθούς αιτίας, υπηρεσιών εστίασεως και ψυχαγωγίας προς τρίτους, εφόσον οι υπηρεσίες αυτές είναι απαραίτητες για την εκπαίδευσή τους και δεν προορίζονται για να προσπορίσουν στο ίδρυμα αυτό συμπληρωματικά έσοδα, με την πραγματοποίηση πράξεων που ανταγωνίζονται άμεσα τις πράξεις εμπορικών επιχειρήσεων υποκείμενων στον ΦΠΑ, πράγμα που εναπόκειται στον εθνικό δικαστή να εξακριβώσει.

(¹) EE C 78 της 29.2.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτέρο τμήμα) της 4ης Μαΐου 2017 [αίτηση του Augstākā tiesa (Λεττονία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde κατά Rīgas pašvaldības SIA «Rīgas satiksme»

(Υπόθεση C-13/16) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 95/46/ΕΚ — Άρθρο 7, στοιχείο στ' — Δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα — Προϋποθέσεις νόμιμης επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα — Έννοια της επεξεργασίας που είναι «απαραίτητη για την επίτευξη του εννόμου συμφέροντος τρίτου» — Αίτημα γνωστοποίησης των προσωπικών δεδομένων προσώπου, το οποίο ευθύνεται για την πρόκληση τροχαίου ατυχήματος, με σκοπό την άσκηση δικαιώματος ενώπιον δικαστηρίου — Υποχρέωση του υπευθύνου της επεξεργασίας να δεχθεί το αίτημα αυτό — Δεν υφίσταται)

(2017/C 213/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η λεττονική

Αιτούν δικαστήριο

Augstākā tiesa

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde

κατά

Rīgas pašvaldības SIA «Rīgas satiksme»

Διατακτικό

Το άρθρο 7, στοιχείο στ', της οδηγίας 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, έχει την έννοια ότι δεν επιβάλλει την υποχρέωση γνωστοποίησης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σε τρίτο, προκειμένου αυτός να μπορέσει να ασκήσει αγωγή αποζημίωσης ενώπιον των πολιτικών δικαστηρίων για τη ζημία που του προκάλεσε το πρόσωπο το οποίο αφορά η προστασία των δεδομένων αυτών. Εντούτοις, το άρθρο 7, στοιχείο στ', της οδηγίας αυτής δεν αντιτίθεται σε μια τέτοιου είδους γνωστοποίηση βάσει του εθνικού δικαίου.

⁽¹⁾ EE C 111 της 29.3.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 4ης Μαΐου 2017 [αίτηση του Cour de cassation (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Oussama El Dakkak, Intercontinental SARL κατά Administration des douanes et droits indirects

(Υπόθεση C-17/16) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Κανονισμός (ΕΚ) 1889/2005 — Έλεγχοι των ρευστών διαθεσίμων που εισέρχονται ή εξέρχονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση — Άρθρο 3, παράγραφος 1 — Φυσικό πρόσωπο που εισέρχεται ή εξέρχεται από την Ένωση — Υποχρέωση δήλωσης — Ζώνη διεθνούς διέλευσης του αερολιμένα κράτους μέλους]

(2017/C 213/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Oussama El Dakkak, Intercontinental SARL

κατά

Administration des douanes et droits indirects

Διατακτικό

Το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1889/2005 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Οκτωβρίου 2005, σχετικά με τους ελέγχους ρευστών διαθεσίμων που εισέρχονται ή εξέρχονται από την Κοινότητα, έχει την έννοια ότι η υποχρέωση δήλωσης την οποία προβλέπει η διάταξη αυτή εφαρμόζεται στη ζώνη διεθνούς διέλευσης αερολιμένα κράτους μέλους.

(¹) EE C 90 της 7.3.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δύετο τμήμα) της 4ης Μαΐου 2017 [αίτηση του Landgericht Stralsund (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — HanseYachts AG κατά Port D'Hiver Yachting SARL, Société Maritime Côte D'Azur, Compagnie Generali IARD SA

(Υπόθεση C-29/16) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Άρθρο 27 — Εκκρεμοδικία — Δικαστήριο που επιλήφθηκε πρώτο — Άρθρο 30, σημείο 1 — Έννοια του «εισαγωγικού εγγράφου της δίκης» ή του «ισοδύναμου εγγράφου» — Αίτηση διεξαγωγής δικαστικής πραγματογνωμοσύνης, προς διατήρηση ή προσκόμιση, πριν τη δίκη, της απόδειξης πραγματικών περιστατικών τα οποία μπορεί να αποτελέσουν τη βάση μεταγενέστερης άσκησης ένδικου βοηθήματος)

(2017/C 213/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Stralsund

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

HanseYachts AG

κατά

Port D'Hiver Yachting SARL, Société Maritime Côte D'Azur, Compagnie Generali IARD SA

Διατακτικό

Τα άρθρα 27, παράγραφος 1, και 30, σημείο 1, του κανονισμού 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, έχουν την έννοια ότι, σε περίπτωση εκκρεμοδικίας, η ημερομηνία κατά την οποία κινήθηκε διαδικασία διεξαγωγής αποδείξεων πριν τη δίκη δεν μπορεί να αποτελεί την ημερομηνία κατά την οποία «λογίζεται ως επιληφθέν», κατά την έννοια του άρθρου 30, σημείο 1, του κανονισμού, δικαστήριο που καλείται να κρίνει αγωγή η οποία ασκήθηκε στη συνέχεια στο ίδιο κράτος μέλος με βάση το αποτέλεσμα της διεξαγωγής αποδείξεων.

(¹) EE C 136 της 18.4.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 4ης Μαΐου 2017 [αίτηση του Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Δίκη την οποία κίνησε η Α Ου

(Υπόθεση C-33/16) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — Φόρος προστιθέμενης αξίας — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρο 148, στοιχείο δ' — Απαλλαγή — Παροχές υπηρεσιών πραγματοποιούμενες για τις άμεσες ανάγκες των πλοίων που χρησιμοποιούνται στη ναυσιπλοΐα ανοικτής θαλάσσης και του φορτίου τους — Φόρτωση και εκφόρτωση πραγματοποιούμενη από υπερβολάβο για λογαριασμό μεσάζοντος)

(2017/C 213/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein hallinto-oikeus

Δίκη ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κινηθείσα από την

A Oy

παρισταμένης της: Veronsaajien oikeudenvolvontayksikkö

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 148, στοιχείο δ΄, της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχει την έννοια ότι οι υπηρεσίες φορτώσεως ή εκφορτώσεως πλοίου συνιστούν υπηρεσίες οι οποίες παρέχονται για τις άμεσες ανάγκες του φορτίου των διαλαμβανομένων στο άρθρο 148, στοιχείο α΄, της οδηγίας αυτής πλοίων.
- 2) Το άρθρο 148, στοιχείο δ΄, της οδηγίας 2006/112 έχει την έννοια, αφενός, ότι δύνανται να τύχουν απαλλαγής όχι μόνον οι παροχές υπηρεσιών με αντικείμενο τη φόρτωση ή την εκφόρτωση του φορτίου πλοίου που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 148, στοιχείο α΄, της οδηγίας αυτής, οι οποίες πραγματοποιούνται κατά το τελικό στάδιο εμπορίας μιας τέτοιας υπηρεσίας, αλλά και οι παροχές υπηρεσιών που πραγματοποιούνται σε προγενέστερο στάδιο, όπως είναι η παροχή υπηρεσιών από υπεργολάβο σε επιχείρηση η οποία χρεώνει περαιτέρω την παροχή σε επιχείρηση διαμεταφοράς ή σε μεταφορέα, και, αφετέρου, ότι δύνανται να τύχουν απαλλαγής και οι υπηρεσίες φορτώσεως και εκφορτώσεως φορτίου που παρέχονται στον κάτοχο του φορτίου αυτού, όπως είναι ο εξαγωγέας ή ο εισαγωγέας του.

(¹) EE C 111 της 29.3.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 4ης Μαΐου 2017 — Comercializadora Eloro, SA κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), Zumex Group, SA

(Υπόθεση C-71/16 P) (¹)

[Αίτηση αναίρεσεως — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «ZUMEX» — Ανακοπή του δικαιούχου του λεκτικού σήματος JUMEX — Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 15, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο β΄, και άρθρο 42, παράγραφος 2 — Απόδειξη της χρήσεως — Χρήση στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Άρθρο 76, παράγραφος 2 — Συμπληρωματικές αποδείξεις για τη χρήση που προσκομίσθηκαν εκπροθέσμως ενώπιον του τμήματος προσφυγών — Εξουσία εκτιμήσεως του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)]

(2017/C 213/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ανααιρεσίουσα: Comercializadora Eloro, SA (εκπρόσωπος: J. L. de Castro Hermida, abogado)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) (εκπρόσωπος: S. Palmero Cabezas), Zumex Group, SA (εκπρόσωπος: M. C. March Cabrelles, abogada)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει την Comercializadora Eloro SA στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 191 της 30.5.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 4ης Μαΐου 2017 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-98/16) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Φορολογία — Ελεύθερη κίνηση των κεφαλαίων — Άρθρο 63 ΣΛΕΕ — Άρθρο 40 της Συμφωνίας ΕΟΧ — Κληρονομικό δίκαιο — Κληροδοσίες υπέρ μη κερδοσκοπικών οργανισμών — Εφαρμογή προνομιακού συντελεστή στους οργανισμούς που υπάρχουν ή συνιστώνται νομίμως στην Ελλάδα, καθώς και σε αντίστοιχους αλλοδαπούς οργανισμούς με τον όρο της αμοιβαιότητας — Διαφορετική μεταχείριση — Περιορισμός — Δικαιολόγηση)

(2017/C 213/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: W. Roels και Δ. Τριανταφύλλου)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Μ. Τασσοπούλου και Β. Καρρά)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ελληνική Δημοκρατία, θεσπίζοντας και διατηρώντας σε ισχύ νομοθεσία η οποία προβλέπει μόνον υπό τον όρο της αμοιβαιότητας προνομιακό συντελεστή φόρου κληρονομιάς για τις κληροδοσίες υπέρ μη κερδοσκοπικών οργανισμών εγκατεστημένων σε άλλα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (ΕΟΧ), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 63 ΣΛΕΕ και από το άρθρο 40 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, της 2ας Μαΐου 1992.
- 2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 145 της 25.4.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 4ης Μαΐου 2017 — August Storck KG κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

(Υπόθεση C-417/16 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναιρέσεως — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β' — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Εικονιστικό σήμα — Αναπαράσταση τετράγωνης συσκευασίας λευκού και μπλε χρώματος — Διακριτικός χαρακτήρας]

(2017/C 213/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: August Storck KG (εκπρόσωποι: I. Rohr και P. Goldenbaum Rechtsanwältinnen)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: A. Folliard-Monguiral)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την Storck KG στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 428 της 21.11.2016.

Διάταξη του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 27ης Απριλίου 2017 [αίτηση του Tribunalul Specializat Mureș (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Michael Tibor Bachman κατά FAER IFN SA

(Υπόθεση C-535/16) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Προστασία καταναλωτών — Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Άρθρο 2, στοιχείο β' — Καταχρηστικές ρήτρες σε συμβάσεις συναπτόμενες με καταναλωτές — Έννοια του όρου «καταναλωτής» — Φυσικό πρόσωπο το οποίο έχει συνάψει σύμβαση ανανέωσης οφειλής με πιστωτικό ίδρυμα για την αποπληρωμή δανείων συναφθέντων από εμπορική εταιρία με το ίδρυμα αυτό)

(2017/C 213/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul Specializat Mureș

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Michael Tibor Bachman

κατά

FAER IFN SA

Διατακτικό

Το άρθρο 2, στοιχείο β', της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, έχει την έννοια ότι φυσικό πρόσωπο το οποίο, με σύμβαση ανανέωσης οφειλής, ανέλαβε έναντι πιστωτικού ιδρύματος να αποπληρώσει δάνεια αρχικώς χορηγηθέντα σε εμπορική εταιρία για σκοπούς επιπτόντες στην δραστηριότητά της, μπορεί να θεωρηθεί καταναλωτής, υπό την έννοια της διατάξεως αυτής, οσάκις το συγκεκριμένο πρόσωπο δεν διατηρεί εμφανή σύνδεσμο με την εν λόγω εταιρεία και ενεργεί κατά τον τρόπο αυτό για σκοπούς μη επιπτόντες στην επαγγελματική του δραστηριότητα, αλλά εξαιτίας των συνδέσμων του με το πρόσωπο το οποίο είχε τον έλεγχο της εν λόγω εταιρείας, καθώς και με το πρόσωπο το οποίο συνήψε παρεπόμενες συμβάσεις των αρχικών δανειακών συμβάσεων (συμβάσεις εγγυήσεως ή ενυπόθηκης εγγυήσεως/υποθήκης).

⁽¹⁾ EE C 38 της 6.2.2017.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Minden (Γερμανία) στις 25 Ιανουαρίου 2017 — Daher Muse Ahmed κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-36/17)

(2017/C 213/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Minden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Daher Muse Ahmed

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας.

Προδικαστικά ερωτήματα

Με διάταξη της 5ης Απριλίου 2017, το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (τρίτο τμήμα) αποφάνθηκε ότι οι διατάξεις και οι αρχές του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεως διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα ⁽¹⁾, οι οποίες διέπουν, αμέσως ή εμμέσως, τις προθεσμίες υποβολής αιτήματος εκ νέου αναλήψεως δεν έχουν εφαρμογή σε περίπτωση, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, κατά την οποία υπήκοος τρίτης χώρας έχει υποβάλει αίτηση παροχής διεθνούς προστασίας σε κράτος μέλος αφού προηγουμένως του χορηγήθηκε επικουρική προστασία από άλλο κράτος μέλος.

⁽¹⁾ ΕΕ 2013, L 180, σ. 31.

Αναίρεση που άσκησε στις 16 Φεβρουαρίου 2017 η Redpur GmbH κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 15 Δεκεμβρίου 2016 στην υπόθεση T-227/15, Redpur GmbH κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-86/17 P)

(2017/C 213/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Redpur GmbH (εκπρόσωπος: S. Schiller, Rechtsanwalt)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), Redwell Manufaktur GmbH

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2016 στην υπόθεση T-227/15·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η αναιρεσείουσα στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας·
- να καταδικάσει τη Redwell Manufaktur GmbH στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η αναιρεσείουσα στο πλαίσιο των διαδικασιών ενώπιον του τμήματος ανακοπών και του τμήματος προσφυγών του EUIPO.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα: Η αναιρεσείουσα

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα «Redpur» για προϊόντα της κλάσεως 11 — Υπ' αριθ. 10 934 305 αίτηση καταχώρισεως

Δικαιούχος των κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντων σημάτων ή σημείων: Ο έτερος διάδικος

Αντιταχθέντα σήματα ή σημεία: Το κοινοτικό εικονιστικό σήμα αριθ. 004769717 «redwell INFRAROT HEIZUNGEN» για προϊόντα της κλάσεως 11, το καταχωρισθέν στην Αυστρία λεκτικό σήμα αριθ. 232549 «Redwell» για προϊόντα της κλάσεως 11, το διεθνές σήμα με αριθ. καταχωρίσεως 914971, «Redwell» για προϊόντα της κλάσεως 11 και η καταχωρισθείσα στην Αυστρία εμπορική επωνυμία «REDWELL Manufaktur GmbH» για συστήματα θερμάνσεως και συσκευές θερμάνσεως χώρου, ιδίως αερόθερμα και καλοριφέρ

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Δέχθηκε την ανακοπή

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απέρριψε την προσφυγή

Λόγος ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hamburg (Γερμανία) στις 6 Μαρτίου 2017 — Angela Irmgard Diedrich κ.λπ. κατά Société Air France SA

(Υπόθεση C-112/17)

(2017/C 213/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Hamburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: Angela Irmgard Diedrich, Thorsten Diedrich, Angel Wendy Mara Diederich

Εναγόμενη: Société Air France SA

Με διάταξη του Δικαστηρίου της 6ης Δεκεμβρίου 2017, η υπόθεση διαγράφηκε από το πρωτόκολλο του Δικαστηρίου.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Commissione tributaria provinciale di Roma (Ιταλία) στις 10 Μαρτίου 2017 — Luigi Bisignani κατά Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale 1 di Roma

(Υπόθεση C-125/17)

(2017/C 213/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Commissione tributaria provinciale di Roma

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Luigi Bisignani

Καθής: Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale 1 di Roma

Προδικαστικό ερώτημα

Αποκλείει το άρθρο 64 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), σε συνδυασμό με το προηγούμενό του άρθρο 63, και το επόμενο του άρθρο 65, καθώς και με την οδηγία 2011/16/ΕΕ του Συμβουλίου, της 15ης Φεβρουαρίου 2011⁽¹⁾, που επιτρέπουν αντιστοίχως στις εθνικές νομοθεσίες να διατηρήσουν τους περιορισμούς που ήταν σε ισχύ στις 31 Δεκεμβρίου 1993 σχετικά με την κυκλοφορία κεφαλαίων προερχόμενων από τρίτες χώρες ή κατευθυνόμενων προς αυτές, ώστε να αποτρέπεται πιθανή απώλεια εσόδων για τα κράτη μέλη και να συλλέγονται στοιχεία που αποδεικνύουν παρατυπίες ή παρανομίες σε συναλλαγές οι οποίες φαίνεται να είναι αντίθετες προς τη φορολογική νομοθεσία ή να συνιστούν παραβίαση αυτής και, με βάση τις αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας κατά το άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, διακρίνοντας μεταξύ φορολογουμένων που δεν βρίσκονται στην ίδια κατάσταση όσον αφορά τον τόπο κατοικίας τους ή τον τόπο όπου επενδύσει τα κεφάλαιά τους, εθνική ρύθμιση η οποία, σύμφωνα με τα στοιχεία c και d του άρθρου 9, παράγραφος 1, του νόμου 97 της 6ης Αυγούστου 2013 (Legge europea 2013), τουλάχιστον σύμφωνα με την ερμηνεία που προτείνουν αμφότερα τα μέρη, θα καταργούσε εντελώς (αντί να επαναδιατυπώσει) την ειδική υπόσταση του φορολογικού αδικήματος που προβλέπεται και τιμωρείται από τα άρθρα 4 και 5 του decreto legge (νομοθετικού διατάγματος) 167 της 28ης Ιουνίου 1990, που τροποποιήθηκε από τον νόμο 227 της 4ης Αυγούστου 1990, χωρίς να γίνεται καμία διάκριση στο πλαίσιο των διαφόρων υποθέσεων διακινήσεως κεφαλαίων μεταξύ κρατών μελών της Ένωσης και μεταξύ αυτών και κρατών ή εδαφών με προνομιακό φορολογικό καθεστώς;

⁽¹⁾ Οδηγία 2011/16/ΕΕ του Συμβουλίου, της 15ης Φεβρουαρίου 2011, σχετικά με τη διοικητική συνεργασία στον τομέα της φορολογίας και με την κατάργηση της οδηγίας 77/799/ΕΟΚ (ΕΕ L 64, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 14 Μαρτίου 2017 — Peugeot Deutschland GmbH κατά Deutsche Umwelthilfe eV

(Υπόθεση C-132/17)

(2017/C 213/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εναγομένη και ανααιρεσείουσα: Peugeot Deutschland GmbH

Ενάγουσα και ανααιρεσίβλητη: Deutsche Umwelthilfe eV

Προδικαστικό ερώτημα

Παρέχει υπηρεσία οπτικοακουστικών μέσων κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 1, στοιχείο α΄, της οδηγίας 2010/13/ΕΕ ⁽¹⁾ όποιος διαχειρίζεται κανάλι βίντεο στην υπηρεσία διαδικτύου YouTube, από το οποίο οι χρήστες του διαδικτύου μπορούν να τηλεφορτώνουν μικρής διάρκειας διαφημιστικά βίντεο για μοντέλα νέων επιβατηγών αυτοκινήτων;

(¹) Οδηγία 2010/13/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 10ης Μαρτίου 2010, για τον συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την παροχή υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων (οδηγία για τις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων) (ΕΕ L 95, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per la Calabria (Ιταλία) στις 22 Μαρτίου 2017 — Lloyd's of London κατά Agenzia Regionale per la Protezione dell'Ambiente della Calabria

(Υπόθεση C-144/17)

(2017/C 213/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale Calabria

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Lloyd's of London

Καθή: Agenzia Regionale per la Protezione dell'Ambiente della Calabria

Προδικαστικό ερώτημα

Μήπως οι αρχές τις οποίες διατυπώνουν οι κανόνες της Ένωσης στον τομέα του ανταγωνισμού και οι οποίες κατοχυρώνονται στη ΣΔΕΕ, καθώς και οι αρχές που απορρέουν εντεύθεν, όπως η αυτοτέλεια και η μυστικότητα των προσφορών, αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση, όπως αυτή ερμηνεύεται από τη νομολογία, η οποία επιτρέπει σε περισσότερα συνδικάτα που έχουν προσχωρήσει στη Lloyd's of London να μετέχουν συγχρόνως στην ίδια διαδικασία διαγωνισμού ο οποίος έχει προκηρυχθεί από αναθέτουσα αρχή, όταν οι προσφορές τους φέρουν την υπογραφή ενός και μόνου προσώπου, του γενικού αντιπροσώπου για τη συγκεκριμένη χώρα;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landgericht München I (Γερμανία) στις
24 Μαρτίου 2017 — Bastei Lübbe GmbH & Co. KG κατά Michael Strotzer

(Υπόθεση C-149/17)

(2017/C 213/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht München I

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα-εκκαλούσα: Bastei Lübbe GmbH & Co. KG

Εναγόμενος-εφεσίβλητος: Michael Strotzer

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 8, παράγραφοι 1 και 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29/ΕΚ ⁽¹⁾ την έννοια ότι υφίστανται «αποτελεσματικές και αποτρεπτικές κυρώσεις» για τις προσβολές του δικαιώματος διαθέσεως έργου στο κοινό ακόμα και όταν αποκλείεται η προς αποζημίωση ευθύνη του κατόχου διαδικτυακής συνδέσεως μέσω της οποίας διαπράχθηκαν προσβολές του δικαιώματος του δημιουργού διά της ανταλλαγής αρχείων, εφόσον ο κάτοχος της συνδέσεως κατονομάζει τουλάχιστον ένα μέλος της οικογένειας το οποίο είχε, πέρα από τον ίδιο, πρόσβαση στη διαδικτυακή αυτή σύνδεση, χωρίς να γνωστοποιεί περαιτέρω πληροφορίες, εξακριβωμένες με τις κατάλληλες έρευνες, για τη χρονική στιγμή και τον τρόπο χρήσεως του διαδικτύου από το συγκεκριμένο μέλος της οικογένειας;
- 2) Έχει το άρθρο 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 2004/48/ΕΚ ⁽²⁾ την έννοια ότι υφίστανται «αποτελεσματικά μέτρα για τη διασφάλιση της επιβολής των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας» ακόμη και όταν αποκλείεται η προς αποζημίωση ευθύνη του κατόχου διαδικτυακής συνδέσεως μέσω της οποίας διαπράχθηκαν προσβολές του δικαιώματος του δημιουργού διά της ανταλλαγής αρχείων, εφόσον ο κάτοχος της συνδέσεως κατονομάζει τουλάχιστον ένα μέλος της οικογένειας το οποίο είχε, πέρα από τον ίδιο, πρόσβαση στη διαδικτυακή αυτή σύνδεση, χωρίς να γνωστοποιεί περαιτέρω πληροφορίες, εξακριβωμένες με τις κατάλληλες έρευνες, για τη χρονική στιγμή και τον τρόπο χρήσεως του διαδικτύου από το συγκεκριμένο μέλος της οικογένειας;

⁽¹⁾ Οδηγία 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας (ΕΕ L 167, σ. 10).

⁽²⁾ Οδηγία 2004/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας (ΕΕ L 157, σ. 45).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 24 Μαρτίου
2017 — Consorzio Italian Management και Catania Multiservizi SpA κατά Rete Ferroviaria Italiana
SpA

(Υπόθεση C-152/17)

(2017/C 213/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσες: Consorzio Italian Management και Catania Multiservizi SpA

Εφεσίβλητη: Rete Ferroviaria Italiana SpA

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Είναι σύμφωνη με το δικαίο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ιδίως με τα άρθρα 3, παράγραφος 3, ΣΕΕ, με τα άρθρα 26, 56 έως 58 και 101 ΣΛΕΕ και με το άρθρο 16 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης), καθώς και με την οδηγία 2004/17⁽¹⁾, ερμηνεία του εθνικού δικαίου που αποκλείει την αναπροσαρμογή των τιμών σε συμβάσεις που σχετίζονται με τους λεγόμενους ειδικούς τομείς, ιδίως με εκείνους που έχουν αντικείμενο διαφορετικό από τα προβλεπόμενα στην εν λόγω οδηγία, αλλά συνδέονται με αυτούς λειτουργικά;
- 2) Είναι σύμφωνη με τις αρχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ιδίως με τα άρθρα 3, παράγραφος 1, ΣΕΕ, με τα άρθρα 26, 56 έως 58 και 101 ΣΛΕΕ και με το άρθρο 16 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης) η οδηγία 2004/17 (στην περίπτωση που θεωρηθεί ότι ο αποκλεισμός της αναπροσαρμογής των τιμών σε όλες τις συμβάσεις που συνάπτονται και εκτελούνται στο πλαίσιο των λεγόμενων ειδικών τομέων απορρέει απευθείας από την εν λόγω οδηγία), «λαμβάνομένων υπόψη του μη δικαίου και δυσανάλογου χαρακτήρα της και της διαταράξεως της συμβατικής ισορροπίας, και, άρα, των κανόνων της αποτελεσματικής αγοράς»;

⁽¹⁾ Οδηγία 2004/17/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών (ΕΕ L 134, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Γαλλία) στις 3 Απριλίου 2017 — Morgan Stanley & Co International plc κατά Ministre de l'Économie et des Finances

(Υπόθεση C-165/17)

(2017/C 213/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Morgan Stanley & Co International plc

Ανααιρεσίβλητο: Ministre de l'Économie et des Finances

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μήπως, στην περίπτωση που οι δαπάνες υποκαταστήματος εγκατεστημένου σε ένα κράτος μέλος συνδέονται αποκλειστικά με την τέλεση πράξεων του κεντρικού καταστήματος που είναι εγκατεστημένο σε άλλο κράτος μέλος, οι διατάξεις των άρθρων 17, παράγραφοι 2, 3 και 5, και 19, παράγραφος 1, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ⁽¹⁾, που επαναλαμβάνονται στα άρθρα 168, 169 και 173 έως 175 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ⁽²⁾, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι συνεπάγονται ότι το κράτος μέλος του υποκαταστήματος εφαρμόζει στις δαπάνες αυτές την αναλογία εκπτώσεως του υποκαταστήματος, η οποία καθορίζεται σε συνάρτηση με τις πράξεις που αυτό διενεργεί στο κράτος στα μητρώα ΦΠΑ του οποίου είναι εγγεγραμμένο, και τους κανόνες που είναι εφαρμοστέοι στο κράτος αυτό, ή την αναλογία εκπτώσεως του κεντρικού καταστήματος, ή ακόμη μια ειδική αναλογία εκπτώσεως που συνδυάζει τους κανόνες που είναι εφαρμοστέοι στα κράτη μέλη στα μητρώα ΦΠΑ των οποίων είναι εγγεγραμμένα το υποκατάστημα και το κεντρικό κατάστημα, και ειδικότερα με γνώμονα την ενδεχόμενη ύπαρξη καθεστώτος επιλογής όσον αφορά την υπαγωγή των πράξεων στον φόρο προστιθέμενης αξίας;
- 2) Ποιοι κανόνες πρέπει να εφαρμοστούν στην ειδική περίπτωση που οι δαπάνες του υποκαταστήματος συμβάλλουν στην τέλεση των πράξεων του στο κράτος στα μητρώα ΦΠΑ του οποίου είναι εγγεγραμμένο και στην τέλεση των πράξεων του κεντρικού καταστήματος, ειδικά με γνώμονα την έννοια των γενικών δαπανών και της αναλογίας εκπτώσεως;

⁽¹⁾ Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμόνισης των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοίμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).

⁽²⁾ Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το **Administrativen sad Varna (Βουλγαρία)** στις
10 Απριλίου 2017 — **Nachalnik na Mitnitsa Varna κατά Saksa OOD**

(Υπόθεση C-185/17)

(2017/C 213/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Administrativen sad Varna

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων-αναιρεσείων: Nachalnik na Mitnitsa Varna

Καθή-αναιρεσίβλητη: Saksa OOD

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει ο κανόνας, που περιέχεται στην επεξηγηματική σημείωση του πίνακα 3 του προτύπου EN 590, νυν EN 590:2014, και ο οποίος ορίζει ότι «... [είναι] δυνατόν ο ορισμός του δασμολογίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το πετρέλαιο εσωτερικής καύσεως να μην εφαρμόζεται επί των κλάσεων που προορίζονται για χρήση σε αρκτικά κλίματα ή σε συνθήκες βαρέως χειμώνας» [ελεύθερη απόδοση], την έννοια ότι είναι δυνατό να μην ισχύουν για αυτό το είδος καυσίμου οι γενικοί κανόνες της επεξηγηματικής σημειώσεως 2 του κεφαλαίου 27, στοιχεία δ' και ε', του δασμολογίου για τη δασμολογική κατάταξη του εμπορεύματος;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα και για την περίπτωση που το προϊόν, για το οποίο γεννάται η τελωνειακή οφειλή, ανταποκρίνεται στον ορισμό «πετρέλαιο εσωτερικής καύσεως για χρήση σε αρκτικές συνθήκες ή σε συνθήκες βαρέως χειμώνας» βάσει του προτύπου EN 590: πρέπει αυτό να κατατάσσεται στη δασμολογική κλάση 2710 19 43 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας για «πετρέλαιο ντίζελ» ή πρέπει να εφαρμόζονται οι γενικοί κανόνες της συμπληρωματικής σημειώσεως 2 του κεφαλαίου 27, στοιχεία δ' και ε', του κοινού δασμολογίου;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα: ποια είναι τα κριτήρια βάσει των οποίων πρέπει να κρίνεται πότε είναι εφαρμοστέος ο ορισμός για το πετρέλαιο εσωτερικής καύσεως βάσει του δασμολογίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και πότε πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι απαιτήσεις και οι μέθοδοι ελέγχου βάσει του προτύπου EN 590 για τη δασμολογική κατάταξη του προϊόντος;
- 4) Επαρκούν οι μέθοδοι και δείκτες που αναφέρονται στη συμπληρωματική σημείωση 2 του κεφαλαίου 27, στοιχεία δ' και ε', του κοινού δασμολογίου για την έρευνα ούτως ώστε να χαρακτηριστεί με πληρότητα και ακρίβεια ένα προϊόν ως «πετρέλαιο ντίζελ» ή πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το σύνολο των χημικών δεικτών που το χαρακτηρίζουν;

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το **Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Σλοβενία)** στις 25 Απριλίου 2017 — **Nova Kreditna banka Maribor, d.d. κατά Δημοκρατίας της Σλοβενίας**

(Υπόθεση C-215/17)

(2017/C 213/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβενική

Αιτούν δικαστήριο

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Nova Kreditna banka Maribor, d.d.

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Δημοκρατία της Σλοβενίας

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο γ', τρίτη περίπτωση, της οδηγίας 2003/98, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2013/37 (κωδικοποιημένη έκδοση), στο πλαίσιο προσεγγίσεως ελάχιστης εναρμονίσεως, την έννοια ότι εθνική ρύθμιση μπορεί να επιτρέπει απεριόριστη (απόλυτη) πρόσβαση σε όλες τις πληροφορίες οι οποίες προκύπτουν από συμβάσεις που αφορούν δικαιώματα δημιουργού και από συμβάσεις παροχής συμβουλών, ακόμη και αν οι εν λόγω πληροφορίες ορίζονται ως εμπορικό απόρρητο και η εν λόγω ρύθμιση προβλέπει κάτι τέτοιο μόνο για οντότητες που τελούν υπό την κυριαρχική επιρροή του κράτους, αλλά όχι για τους λοιπούς υποχρέους, και ασκεί συναφώς επιρροή ως προς την ως άνω ερμηνεία οι ρυθμίσεις του κανονισμού (ΕΕ) 575/2013 που αφορούν τη δημοσιοποίηση πληροφοριών, ιδίως υπό την έννοια ότι η πρόσβαση σε πληροφορίες δημόσιου χαρακτήρα, κατά την οδηγία 2003/98, δεν μπορεί να είναι ευρύτερη από την προβλεπόμενη στους ομοιόμορφους κανόνες σχετικά με τη δημοσιοποίηση δεδομένων που θεσπίζονται με τον εν λόγω κανονισμό;
- 2) Έχει ο κανονισμός 575/2013, εξεταζόμενος από την άποψη των κανόνων περί δημοσιοποιήσεως πληροφοριών σχετικά με την εμπορική δραστηριότητα των τραπεζών, και ειδικότερα το άρθρο 446 και το άρθρο 432, παράγραφος 2, που περιέχονται στο όγδοο μέρος του εν λόγω κανονισμού, την έννοια ότι αντιβαίνει στους εν λόγω κανόνες ρύθμιση κράτους μέλους η οποία επιβάλλει σε τράπεζα που τελεί ή τελούσε υπό την κυριαρχική επιρροή φορέα δημοσίου δικαίου την υποχρέωση να δημοσιοποιεί πληροφορίες σχετικές με συμβάσεις συναφθείσες για την παροχή συμβουλευτικών υπηρεσιών, δικηγορικών υπηρεσιών, υπηρεσιών δημιουργών διανοητικών έργων και άλλων υπηρεσιών διανοητικής φύσεως και, ειδικότερα, πληροφορίες σχετικά με το είδος της συναφθείσας συμβάσεως, τον αντισυμβαλλόμενο (για νομικά πρόσωπα: εμπορική επωνυμία, έδρα, εταιρική διεύθυνση), την αξία της συμβάσεως, το ύψος των επιμέρους πληρωμών, την ημερομηνία συνάψεως της συμβάσεως, τη διάρκεια της συμβατικής σχέσεως και παρόμοια δεδομένα τα οποία προκύπτουν από τα παραρτήματα των συμβάσεων –πληροφορίες οι οποίες ανατρέχουν στην περίοδο που η τράπεζα τελούσε υπό την κυριαρχική επιρροή του κράτους–, χωρίς πρόβλεψη οποιασδήποτε εξαιρέσεως από την εν λόγω υποχρέωση και χωρίς δυνατότητα σταθμίσεως του συμφέροντος του κοινού να έχει πρόσβαση στα δεδομένα και του συμφέροντος της τράπεζας να διαφυλάξει το εμπορικό απόρρητο, όταν δεν πρόκειται για περίπτωση που εμφανίζει διασυννοιακά στοιχεία;

Αναίρεση που άσκησαν στις 27 Απριλίου 2017 η Plásticos Españoles, S.A. (ASPLA) και η Armando Álvarez, S.A. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο πενταμελές τμήμα) στις 17 Φεβρουαρίου 2017 στην υπόθεση T-40/15, ASPLA και Armando Álvarez κατά Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-222/17 P)

(2017/C 213/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσες: Plásticos Españoles, S.A. (ASPLA) και Armando Álvarez, S.A. (εκπρόσωποι: S. Moya Izquierdo και M. Troncoso Ferrer, abogados)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Ένωση

Αιτήματα

Οι ανααιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 17ης Φεβρουαρίου 2017 στην υπόθεση T-40/15 και να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Ένωση να καταβάλει στις ανααιρεσείουσες το ποσό των 3 495 038,66 ευρώ ως αποζημίωση λόγω παραβάσεως από το Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης του άρθρου 47, δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πλέον αντισταθμιστικών τόκων και τόκων υπερημερίας.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

1. Έλλειψη αιτιολογίας και πλάνη περί το δίκαιο κατά τον υπολογισμό του ενδεδειγμένου χρονικού διαστήματος μεταξύ της περατώσεως της έγγραφης διαδικασίας και της ενάρξεως της προφορικής διαδικασίας.
2. Πλάνη περί το δίκαιο σε ό,τι αφορά τη θεώρηση ως ζημίας των τόκων επί του προστίμου.
3. Πλάνη περί το δίκαιο κατά την εφαρμογή της αρχής της απαγορεύσεως εκδόσεως αποφάσεως πέραν των αιτηθέντων (*ultra petita*).

4. Προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας των αναιρεσειουσών σε ό,τι αφορά την αποτίμηση της προκληθείσας υλικής ζημίας.
5. Πλάνη περί το δίκαιο καθόσον η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση υποπίπτει σε πρόδηλη αντίφαση σε ό,τι αφορά την περίοδο στην οποία ανάγεται η ανορθωτέα ζημία.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Østre Landsret (Δανία) στις 2 Μαΐου 2017 —
Erdem Deha Altiner και Isabel Hanna Ravn κατά Udlændingestyrelsen**

(Υπόθεση C-230/17)

(2017/C 213/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Østre Landsret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Erdem Deha Altiner και Isabel Hanna Ravn

Καθή: Udlændingestyrelsen

Προδικαστικό ερώτημα

Απαγορεύουν το άρθρο 21 ΣΛΕΕ και κατ' αναλογία η οδηγία για την ελεύθερη κυκλοφορία ⁽¹⁾ σε κράτος μέλος να αρνηθεί να παράσχει παράγωγο δικαίωμα διαμονής σε υπήκοο τρίτου κράτους, ο οποίος είναι μέλος της οικογενείας πολίτη της Ένωσης έχοντας την ιθαγένεια αυτού του κράτους μέλους και έχοντας επιστρέψει εκεί αφότου άσκησε το δικαίωμά του ελεύθερης κυκλοφορίας, όταν το εν λόγω μέλος της οικογενείας δεν εισήλθε στο έδαφος του κράτους μέλους ή δεν υπέβαλε αίτηση τίτλου διαμονής ως φυσική προέκταση της επιστροφής του πολίτη της Ένωσης;

⁽¹⁾ Οδηγία 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ (ΕΕ 2004, L 158, σ. 77).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) στις
10 Μαΐου 2017 — E**

(Υπόθεση C-240/17)

(2017/C 213/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein hallinto-oikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείων: E

Αναιρεσίβλητη: Maahanmuuttovirasto

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνεπάγεται η υποχρέωση διαβουλεύσεως μεταξύ των συμβαλλομένων κρατών που προβλέπεται από το άρθρο 25, παράγραφος 2, της Συμβάσεως εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν ένομες συνέπειες τις οποίες ο υπήκοος τρίτης χώρας μπορεί να επικαλεστεί σε περίπτωση που ένα συμβαλλόμενο κράτος λάβει σε βάρος του μέτρο απαγορεύσεως εισόδου στο σύνολο του χώρου Σένγκεν και εκδώσει απόφαση περί επιστροφής στη χώρα καταγωγής του με το σκεπτικό ότι αυτός συνιστά κίνδυνο για τη δημόσια τάξη και ασφάλεια;

- 2) Εάν το άρθρο 25, παράγραφος 2, της προαναφερθείσας Συμφωνίας έχει εφαρμογή στην έκδοση της απόφασης περί απαγορεύσεως εισόδου, πρέπει η διαδικασία διαβουλεύσεων να διεξαχθεί πριν την έκδοση της απόφασης απαγορεύσεως εισόδου, ή οι διαβουλεύσεις αυτές μπορούν να διενεργηθούν μόνο κατόπιν της εκδόσεως των αποφάσεων επιστροφής και απαγορεύσεως εισόδου;
  - 3) Εάν οι διαβουλεύσεις αυτές μπορούν να διενεργηθούν μόνο κατόπιν της εκδόσεως των αποφάσεων περί επιστροφής και απαγορεύσεως εισόδου, εμποδίζει την επιστροφή του υπηκόου τρίτης χώρας στη χώρα καταγωγής του και τη θέση σε ισχύ της απαγορεύσεως εισόδου στο σύνολο του χώρου Σένγκεν το γεγονός ότι εκκρεμεί η διαδικασία διαβουλεύσεων μεταξύ των συμβαλλομένων κρατών και ότι το άλλο συμβαλλόμενο κράτος δεν έχει δηλώσει εάν προτίθεται να ανακαλέσει την άδεια διαμονής υπηκόου τρίτης χώρας;
  - 4) Με ποιο τρόπο οφείλει να ενεργήσει συμβαλλόμενο κράτος σε περίπτωση που το συμβαλλόμενο κράτος που χορήγησε άδεια διαμονής, παρά τα σχετικά επανειλημμένα αιτήματα, δεν έχει διατυπώσει τη θέση του ως προς την ανάκληση άδειας διαμονής χορηγηθείσας σε υπήκοο τρίτης χώρας;
-

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Μαΐου 2017 — Σωτηροπούλου κ.λπ. κατά Συμβουλίου
(Υπόθεση T-531/14) ⁽¹⁾

(Εξωσυμβατική ευθύνη — Οικονομική και νομισματική πολιτική — Αποφάσεις που απευθύνονται σε κράτος μέλος για τη διόρθωση κατάστασης υπερβολικού ελλείμματος — Μείωση και κατάργηση συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων στην Ελλάδα — Κατάφωρη παράβαση κανόνα δικαίου που απονέμει δικαιώματα σε ιδιώτες)

(2017/C 213/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Ενάγοντες: Λείμονιά Σωτηροπούλου (Πάτρα, Ελλάδα) και 63 λοιποί ενάγοντες των οποίων τα ονόματα περιλαμβάνονται στο παράρτημα της αποφάσεως (εκπρόσωπος: Κ. Χρυσόγονος, δικηγόρος)

Εναγόμενο: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: Α. de Gregorio Merino, Ε. Χατζηωακεμίδου και Ε. Dumitriu-Seghiana)

Παρεμβαίνουσα υπέρ του καθού: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J.-P. Kerpenne και Μ. Κωνσταντινίδης)

Αντικείμενο

Αγωγή, βάσει του άρθρου 268 ΣΛΕΕ, με αίτημα την αποκατάσταση της ζημίας που υποστηρίζουν ότι υπέστησαν οι ενάγοντες λόγω της εκδόσεως από το Συμβούλιο αποφάσεων απευθυνόμενων προς την Ελληνική Δημοκρατία στο πλαίσιο της ενεργοποίησης του μηχανισμού που προβλέπει το άρθρο 126 ΣΛΕΕ.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αγωγή.
- 2) Καταδικάζει τη Λείμονιά Σωτηροπούλου και τους λοιπούς ενάγοντες, των οποίων τα ονόματα περιλαμβάνονται στο παράρτημα, στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

⁽¹⁾ ΕΕ C 351 της 6.10.2014.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Μαΐου 2017 — Costa κατά Κοινοβουλίου
(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-15/15 και T-197/15) ⁽¹⁾

(Καθεστώς χρηματικών απολαβών των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου — Σύνταξη λόγω αρχαιότητας — Αναστολή καταβολής — Επιστροφή καταβληθέντων ποσών — Κανόνας περί μη συρροής — Νομοθεσία περί εξόδων και αποζημιώσεως των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου — Παραπομπή στην εθνική νομοθεσία — Άρθρο 12, παράγραφος 2α, στοιχείο ν), της ιταλικής κανονιστικής ρυθμίσεως περί ισοβίων βουλευτικών αποζημιώσεων — Αποζημίωση για την άσκηση καθηκόντων προέδρου ιταλικού οργανισμού λιμένος — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη)

(2017/C 213/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Paolo Costa (Βενετία, Ιταλία) (εκπρόσωποι: G. Orsoni και Μ. Romeo, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: G. Corstens και S. Seyr)

Αντικείμενο

Δύο προσφυγές, ασκηθείσες δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, με αίτημα την ακύρωση των αποφάσεων του Προεδρείου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 20ής Οκτωβρίου 2014 και της 9ης Φεβρουαρίου 2015, οι οποίες αφορούν, αντιστοίχως, την αναστολή καταβολής της προσωρινής συντάξεως του προσφεύγοντος και την επιστροφή ποσού ύψους 49 770,42 ευρώ, που είχε καταβληθεί για τον λόγο αυτό, καθώς και του χρεωστικού σημειώματος αριθ. 2015-239, της 23ης Φεβρουαρίου 2015, σχετικά με την εν λόγω επιστροφή καταβληθέντος ποσού.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει τις προσφυγές.
- 2) Καταδικάζει τον Paolo Costa στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.

(¹) EE C 81 της 9.3.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Μαΐου 2017 — Landeskreditbank Baden-Württemberg κατά ΕΚΤ

(Υπόθεση T-122/15) (¹)

[Οικονομική και νομισματική πολιτική — Προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων — Άρθρο 6, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΕ) 1024/2013 — Άρθρο 70, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 468/2014 — Ενιαίος εποπτικός μηχανισμός — Αρμοδιότητες της ΕΚΤ — Αποκεντρωμένη άσκηση από τις εθνικές αρχές — Αξιολόγηση της σημασίας πιστωτικού ιδρύματος — Αναγκαιότητα άμεσης εποπτείας από την ΕΚΤ]

(2017/C 213/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Landeskreditbank Baden-Württemberg — Förderbank (Καρλσρούη, Γερμανία) (εκπρόσωποι: αρχικώς A. Glos, K. Lackhoff και M. Benzling, στη συνέχεια A. Glos και M. Benzling, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) (εκπρόσωποι: αρχικώς E. Κουπετίδου, R. Βαχ και A. Ρισο, στη συνέχεια, E. Κουπετίδου και R. Βαχ, επικουρούμενοι από τον H.-G. Καμάνν, δικηγόρο)

Παρεμβαίνουσα υπέρ της καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: W. Μόλλς και K.-P. Βοϊσίκ)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση της απόφασης ECB/SSM/15/1 της ΕΚΤ, της 5ης Ιανουαρίου 2015, η οποία λήφθηκε κατ' εφαρμογήν του άρθρου 6, παράγραφος 4, και του άρθρου 24, παράγραφος 7, του κανονισμού (ΕΕ) 1024/2013 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2013, για την ανάθεση ειδικών καθηκόντων στην ΕΚΤ σχετικά με τις πολιτικές που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων (ΕΕ 2013, L 287, σ. 63), απόφαση με την οποία η ΕΚΤ δεν δέχθηκε ότι η προσφεύγουσα αποτελούσε λιγότερο σημαντική οντότητα, υπό την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 4, του ίδιου κανονισμού.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Landeskreditbank Baden-Württemberg — Förderbank φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα έξοδα της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) EE C 178 της 1.6.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Μαΐου 2017 — Barqawi κατά Συμβουλίου(Υπόθεση T-303/15) ⁽¹⁾**(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας — Δέσμευση κεφαλαίων — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως)**

(2017/C 213/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι*Προσφεύγων:* Ahmad Barqawi (Ντουμπάι, Ενωμένα Αραβικά Εμιράτα) (εκπρόσωποι: J.-P. Buyle και L. Cloquet, δικηγόροι)*Καθού:* Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: αρχικά, G. Étienne και N. Rouam, στη συνέχεια G. Étienne και Σ. Κυριακοπούλου, και τέλος Σ. Κυριακοπούλου)**Αντικείμενο**

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση της εκτελεστικής απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2015/383 του Συμβουλίου, της 6ης Μαρτίου 2015, για την εφαρμογή της απόφασης 2013/255/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ 2015, L 64, σ. 41), και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2015/375 του Συμβουλίου, της 6ης Μαρτίου 2015, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 36/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Συρία (ΕΕ 2015, L 64, σ. 10), καθόσον το όνομα του προσφεύγοντος ενεγράφη στους καταλόγους των προσώπων και των οντοτήτων επί των οποίων εφαρμόζονται τα περιοριστικά μέτρα.

Διατακτικό*Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:*

- 1) Ακυρώνει την εκτελεστική απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2015/383 του Συμβουλίου, της 6ης Μαρτίου 2015, για την εφαρμογή της απόφασης 2013/255/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ 2015, L 64, σ. 41), και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2015/375 του Συμβουλίου, της 6ης Μαρτίου 2015, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 36/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Συρία, στο μέτρο που αφορούν τον Ahmad Barqawi.
- 2) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει τα έξοδά του καθώς και αυτά στα οποία υποβλήθηκε ο A. Barqawi.

⁽¹⁾ ΕΕ C 245 της 27.7.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Μαΐου 2017 — Abdulkarim κατά Συμβουλίου(Υπόθεση T-304/15) ⁽¹⁾**(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας — Δέσμευση κεφαλαίων — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως)**

(2017/C 213/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι*Προσφεύγων:* Mouhamad Wael Abdulkarim (Ντουμπάι, Ενωμένα Αραβικά Εμιράτα) (εκπρόσωποι: J. P. Buyle και L. Cloquet, δικηγόροι)*Καθού:* Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: αρχικά, G. Étienne και N. Rouam, στη συνέχεια G. Étienne και Σ. Κυριακοπούλου, και τέλος Σ. Κυριακοπούλου)**Αντικείμενο**

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση της εκτελεστικής απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2015/383 του Συμβουλίου, της 6ης Μαρτίου 2015, για την εφαρμογή της απόφασης 2013/255/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ 2015, L 64, σ. 41), και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2015/375 του Συμβουλίου, της 6ης Μαρτίου 2015, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 36/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Συρία (ΕΕ 2015, L 64, σ. 10), καθόσον το όνομα του προσφεύγοντος ενεγράφη στους καταλόγους των προσώπων και των οντοτήτων επί των οποίων εφαρμόζονται τα περιοριστικά μέτρα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την εκτελεστική απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2015/383 του Συμβουλίου, της 6ης Μαρτίου 2015, για την εφαρμογή της απόφασης 2013/255/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ 2015, L 64, σ. 41), και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2015/375 του Συμβουλίου, της 6ης Μαρτίου 2015, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 36/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Συρία, στο μέτρο που αφορούν τον Mouhamad Wael Abdulkarim.
- 2) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει τα έξοδά του καθώς και αυτά στα οποία υποβλήθηκε ο A. Barqawi.

(¹) ΕΕ C 245 της 27.7.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Μαΐου 2017 — ΚΚ κατά EASME

(Υπόθεση T-376/15) (¹)

(Πρόγραμμα-πλαίσιο για την έρευνα και την καινοτομία Ορίζοντας 2020 — Πρόσκληση υποβολής προτάσεων βάσει του προγράμματος εργασίας 2014-2015 — Πρόγραμμα υποστηρίξεως της καινοτομίας στις ΜΜΕ — Απόφαση του EASME με την οποία μια πρόταση κηρύχθηκε μη επιλέξιμη — Κανόνας της «μοναδικής υποβολής» — Διαδικασία αναθεωρήσεως της κρίσεως — Προσωρινή αδυναμία προσβάσεως στη διαδικτυακή πύλη υποβολής των προτάσεων — Πλάνη εκτιμήσεως — Παράβαση των διαδικαστικών κανόνων — Εξωσυμβατική ευθύνη)

(2017/C 213/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: ΚΚ (εκπρόσωπος: J. P. Spitzer, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενος: Εκτελεστικός Οργανισμός για τις Μικρομεσαίες Επιχειρήσεις (EASME) (εκπρόσωποι: A. Pallares Allueva και E. Fierro Sedano, επικουρούμενοι από τους A. Duron και D. Waelbroeck, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως του EASME της 15ης Ιουνίου 2015 περί απορρίψεως της προτάσεως που υπέβαλε η προσφεύγουσα — ενάγουσα ανταποκρινόμενη στην πρόσκληση υποβολής προτάσεων και συναφών δραστηριοτήτων βάσει των προγραμμάτων εργασίας 2014-2015 για την υλοποίηση του προγράμματος-πλαισίου για την έρευνα και την καινοτομία (2014-2020) — Ορίζοντας 2020 και του Προγράμματος Έρευνας και Εκπαίδευσης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας (2014-2018) που συμπληρώνει το πρόγραμμα-πλαίσιο Ορίζοντας 2020 (ΕΕ 2013, C 361, σ. 9) και αγωγή στηριζόμενη στο άρθρο 268 ΣΛΕΕ με αίτημα την αποκατάσταση της ζημίας που η προσφεύγουσα — ενάγουσα ισχυρίζεται ότι υπέστη λόγω της απορρίψεως αυτής.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή — αγωγή.
- 2) Καταδικάζει την ΚΚ στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 243 της 4.7.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Μαΐου 2017 — *Metronia* κατά *EUIPO* — *Zitro IP*
(*TRIPLE O NADA*)

(Υπόθεση T-159/16) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης *TRIPLE O NADA* — Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης *TRIPLE BINGO* — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2017/C 213/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *Metronia, SA* (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: A. Vela Ballesteros, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: J. Crespo Carrillo)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του *EUIPO*, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: *Zitro IP Sàrl* (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: A. Canela Giménez, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του *EUIPO* της 15ης Φεβρουαρίου 2016 (υπόθεση R 2605/2014-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ *Zitro IP* και *Metronia*.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη *Metronia, SA* στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 211 της 13.6.2016.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Μαΐου 2017 — *De Nicola* κατά *ΕΤΕπ*

(Υπόθεση T-71/16 P) ⁽¹⁾

(Αναίρεση — Υπαλληλική υπόθεση — Προσωπικό της ΕΤΕπ — Βαθμολόγηση — Έκθεση αξιολογήσεως σταδιοδρομίας — Περίοδος αξιολογήσεως του έτους 2007 — Πλάνη περί το δίκαιο — Αίτηση αναιρέσεως προδήλως αβάσιμη)

(2017/C 213/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: *Carlo De Nicola* (*Strassen*, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: G. Ferabecoli, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων (ΕΤΕπ) (εκπρόσωποι: αρχικώς μεν G. Nuvoli και F. Martin, εν συνεχεία δε G. Nuvoli και G. Faedo, επικουρούμενοι από τον A. Dal Ferro, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως της απόφασης του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (μονομελές τμήμα), της 18ης Δεκεμβρίου 2015, *De Nicola* κατά *ΕΤΕπ* (F-82/12, EU:F:2015:166), με αίτημα τη μερική αναίρεση της απόφασης αυτής.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.

2) Ο *Carlo De Nicola* φέρει τα δικαστικά έξοδά του, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων (ΕΤΕπ) στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 118 της 4.4.2016.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Μαΐου 2017 — De Nicola κατά ΕΤΕπ

(Υπόθεση T-73/16 P) ⁽¹⁾

(Αναίρεση — Υπαλληλική υπόθεση — Προσωπικό της ΕΤΕπ — Ηθική παρενόχληση — Εξωσυμβατική ευθύνη — Πλάνη περί το δίκαιο — Αίτηση αναιρέσεως προδήλως αβάσιμη)

(2017/C 213/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Carlo De Nicola (Strassen, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: G. Ferabecoli, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων (ΕΤΕπ) (εκπρόσωποι: αρχικώς μεν G. Nuvoli και T. Gilliams, εν συνεχεία δε G. Nuvoli και G. Faedo, επικουρούμενοι από τον A. Dal Ferro, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως της αποφάσεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (μονομελές τμήμα), της 18ης Δεκεμβρίου 2015, De Nicola κατά ΕΤΕπ (F-37/12, EU:F:2015:162), με αίτημα τη μερική αναίρεση της αποφάσεως αυτής.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Ο *Carlo De Nicola* φέρει τα δικαστικά έξοδά του, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων (ΕΤΕπ) στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 118 της 4.4.2016.

Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2017 — Computer Market κατά EUIPO (COMPUTER MARKET)

(Υπόθεση T-111/17)

(2017/C 213/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Computer Market (Σόφια, Βουλγαρία) (εκπρόσωπος: B. Dimitrova, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «COMPUTER MARKET» — Υπ' αριθ. 14 688 477 αίτηση καταχωρίσεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 13ης Δεκεμβρίου 2017 στην υπόθεση R 1778/2016-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση.

Προβαλλόμενος λόγος

— Παράβαση του άρθρου 60, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009.

**Προσφυγή της 6ης Απριλίου 2017 — Amplexor Luxembourg κατά Επιτροπής
(Υπόθεση T-211/17)**

(2017/C 213/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Amplexor Luxembourg Sàrl (Bertrange, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: J.-F. Steichen, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να δεχθεί τυπικά την προσφυγή της·
- επί της ουσίας, να ακυρώσει την απόφαση της 13ης Φεβρουαρίου 2017 της Υπηρεσίας Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- να ακυρώσει, κατά συνέπεια, τον διαγωνισμό υπ' αριθ. 10651·
- να καταδικάσει την καθής σε όλα τα δικαστικά έξοδα και τις δαπάνες·
- να επιφυλαχθεί ως προς κάθε άλλο δικαίωμα, ισχυρισμό και μέσο παροχής ένομης προστασίας της προσφεύγουσας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η υπό κρίση προσφυγή αποσκοπεί στην ακύρωση της απόφασης της Υπηρεσίας Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 13ης Φεβρουαρίου 2017, καθόσον κατατάσσει την προσφεύγουσα στη δεύτερη θέση του διαγωνισμού υπ' αριθ. ΑΟ 10651 — Επεξεργασία των προκηρύξεων προς δημοσίευση στο «Συμπλήρωμα στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης» (ΕΕ S) (ΕΕ 2016/S 143-258115).

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παραβάσεις των κανόνων και παραβιάσεις των αρχών του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθόσον η Υπηρεσία Εκδόσεων, παρέχοντας στους διαγωνιζόμενους οι οποίοι δεν ήταν αντισυμβαλλόμενοι της Υπηρεσίας κατά τον χρόνο της υποβολής των προσφορών, τη δυνατότητα να λάβουν μεγαλύτερη χρηματοδότηση για τις δαπάνες αναλήψεως, παραβίασε προδήλως την αρχή της ισότητας. Κατά τη γνώμη της προσφεύγουσας, τέτοια ενέργεια, εκτός του ότι εισάγει σοβαρή δυσμενή διάκριση, αντίκειται ουσιωδώς στον λόγο υπάρξεως και στα ίδια τα θεμέλια των διαδικασιών συνάψεως δημοσίων συμβάσεων.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από κατάχρηση εξουσίας.

**Προσφυγή της 20ής Απριλίου 2017 — SE κατά Συμβουλίου
(Υπόθεση T-231/17)**

(2017/C 213/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: SE (εκπρόσωπος: N. de Montigny, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τμήματος «Ατομικά δικαιώματα» της 22ας Ιουνίου 2016 περί απορρίψεως του αιτήματός του προς αναγνώριση συντηρούμενου τέκνου όσον αφορά την εγγονή του·
- να ακυρώσει, καθόσον είναι αναγκαίο, τη ρητή απορριπτική απόφαση της 24ης Ιανουαρίου 2017 επί της υποβληθείσας στις 19 Σεπτεμβρίου 2016 διοικητικής ενστάσεως·

πράττοντας τούτο,

- να αποφανθεί ότι η εγγονή του προσφεύγοντος συντηρείται από τον ίδιο κατ' εφαρμογήν του άρθρου 2, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, του παραρτήματος VII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΚΥΚ) από 13ης Ιουνίου 2016·
- να αναγνωρίσει στην εγγονή του προσφεύγοντος ασφαλιστική κάλυψη ασθένειας από το Κοινό Σύστημα Υγειονομικής Ασφαλίσεως (ΚΣΥΑ) μέσω του προσφεύγοντος από 13ης Ιουνίου 2016·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει τρεις λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο, καθώς και από πλάνη εκτιμήσεως και πλάνη ερμηνείας κατά την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, του παραρτήματος VII του ΚΥΚ, στις οποίες υπέπεσε το Συμβούλιο με την έκδοση των προσβαλλομένων αποφάσεων.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 24 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων.

Προσφυγή της 20ής Απριλίου 2017 — Πορτογαλία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-233/17)

(2017/C 213/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Πορτογαλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, P. Estêvão και J. Saraiva de Almeida)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την εκτελεστική απόφαση C(2017) 766 της Επιτροπής, της 14ης Ιανουαρίου 2017, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΓΕ) και του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ), καθόσον αποκλείει από τη χρηματοδότηση τις δαπάνες τις οποίες δήλωσε η Πορτογαλία στο πλαίσιο του «POSEI — Ειδικό καθεστώς εφοδιασμού» (1 288 044,79 EUR), και των «άμεσων ενισχύσεων για την περίοδο εμπορίας 2010» (830 326,12 EUR)·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη των αιτημάτων της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτον, παράβαση του άρθρου 11 του κανονισμού (ΕΚ) 885/2006 της Επιτροπής, της 21ης Ιουνίου 2006, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1290/2005 του Συμβουλίου σχετικά με τη διαπίστευση των οργανισμών πληρωμών και άλλων οργανισμών και την εκκαθάριση των λογαριασμών του ΕΓΓΕ και του ΕΓΤΑΑ (ΕΕ 2006, L 171, σ. 90), σχετικά με τις ουσιαστικές προϋποθέσεις της επίσημης κοινοποίησεως κατά το άρθρο αυτό.

2. Δεύτερον, παράβαση του άρθρου 8 του κανονισμού (ΕΚ) 73/2009 του Συμβουλίου, της 19ης Ιανουαρίου 2009, σχετικά με τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης για τους γεωργούς στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής και τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς, για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) 1290/2005, (ΕΚ) 247/2006, (ΕΚ) 378/2007 και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003 (ΕΕ 2009, L 30, σ. 16).
3. Τρίτον, παράβαση του άρθρου 23 του κανονισμού (ΕΚ) 247/2006 του Συμβουλίου, της 30ής Ιανουαρίου 2006, περί καθορισμού ειδικών μέτρων για τη γεωργία στις εξόχως απόκεντρες περιοχές της Ένωσης (ΕΕ 2006, L 42, σ. 1).

Προσφυγή της 24ης Απριλίου 2017 — ViaSat κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-245/17)

(2017/C 213/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ViaSat, Inc. (Carlsbad, Καλιφόρνια, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: E. Righini, J. Ruiz Calzado και A. Aresu, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή·
- να διαπιστώσει την παράλειψη της Επιτροπής, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 265, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ·
- επικουρικώς, να ακυρώσει, εν όλω ή εν μέρει, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 263, παράγραφοι 2 και 4, ΣΛΕΕ, την απόφαση της Επιτροπής η οποία περιέχεται σε δύο αποσταλείσες στην προσφεύγουσα επιστολές της 14ης και της 21ης Φεβρουαρίου 2017·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος, ο οποίος προβάλλεται προς στήριξη της προσφυγής κατά παραλείψεως, αντλείται από παράλειψη εκ μέρους της Επιτροπής να εκδώσει απόφαση η οποία να αποτρέπει διαφορετική χρήση της Ζώνης των 2 GHz
  - Η Επιτροπή παρανόμως παρέλειψε να αποφασίσει ότι η χρήση ραδιοφάσματος για κινητές δορυφορικές υπηρεσίες των 2 GHz σε επίγειο, κατά κύριο λόγο, δίκτυο συνιστά θεμελιώδη αλλαγή στη χρήση της Ζώνης των 2 GHz η οποία είναι εναρμονισμένη και προκηρύσσεται σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης μέσω διαδικασίας διαγωνισμού. Η Επιτροπή έπρεπε να αναλάβει την ευθύνη και να ενεργήσει προς έκδοση αποφάσεως προκειμένου να εμποδίσει τις εθνικές ρυθμιστικές αρχές (στο εξής: ΕΡΑ) να χορηγήσουν άδεια χρήσεως της Ζώνης των 2 GHz στην Inmarsat κυρίως για σκοπούς αέρος-εδάφους, αντί, κατά κύριο λόγο, για δορυφορικό δίκτυο κινητών δορυφορικών υπηρεσιών (στο εξής: MSS) σύμφωνα με τις αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης περί των MSS.
2. Ο δεύτερος λόγος, ο οποίος προβάλλεται προς στήριξη της προσφυγής κατά παραλείψεως, αντλείται από παράλειψη εκ μέρους της Επιτροπής να λάβει μέτρα προκειμένου να αποτρέψει τον κατακερματισμό της εσωτερικής αγοράς
  - Η Επιτροπή υποχρεούται να ασκεί τις αρμοδιότητές της προκειμένου να αποτρέψει τον κίνδυνο κατακερματισμού της εσωτερικής αγοράς πανευρωπαϊκών κινητών δορυφορικών υπηρεσιών οι οποίες παρέχουν καθολική συνδεσιμότητα, κίνδυνος ο οποίος θα προκαλούνταν αν κάποιες ΕΡΑ αποφάσιζαν –αυτεπαγγέλτως– να επιτρέψουν σε ορισμένη εταιρία να χρησιμοποιήσει τη Ζώνη των 2 GHz για νέο σκοπό. Συγκεκριμένα, η παράλειψη ασκήσεως του εν λόγω καθήκοντος σε απάντηση επί της επιστολής της προσφεύγουσας περί του αιτήματός της προς λήψη μέτρων και τα αιτήματα των ΕΡΑ προς παροχή κατευθυντήριων γραμμών έχουν αυξήσει τον κίνδυνο να χορηγήσουν κάποια κράτη μέλη άδεια χρήσεως της Ζώνης των 2 GHz για νέους σκοπούς.

3. Ο τρίτος λόγος, ο οποίος προβάλλεται επικουρικώς προς στήριξη της προσφυγής ακυρώσεως, αντλείται από σφάλματα ερμηνείας.

- Η απόφαση της Επιτροπής η οποία περιέχεται στις προαναφερθείσες επιστολές της 14ης και της 21ης Φεβρουαρίου 2017 πρέπει να ακυρωθεί, επειδή η Επιτροπή ερμήνευσε εσφαλμένως i) τις διατάξεις οι οποίες καθορίζουν τις εξουσίες της στον τομέα της εναρμόνισης του ραδιοφάσματος των ΜSΣ· ii) το εύρος του καθήκοντός της προς εξασφάλιση της πλήρους τηρήσεως των εφαρμοστέων επί της παρούσας υποθέσεως γενικών αρχών του δικαίου της Ένωσης στον τομέα των δημοσίων συμβάσεων· iii) τα καθήκοντά της προς αποτροπή αποκλίσεως μεταξύ των αποφάσεων των κρατών μελών και προς διασφάλιση του ότι δεν κατακερματίζεται η εσωτερική αγορά πανευρωπαϊκών κινητών δορυφορικών υπηρεσιών οι οποίες παρέχουν καθολική συνδεσιμότητα, και iv) το εύρος του καθήκοντός της καλόπιστης συνεργασίας προς παροχή συνδρομής στα κράτη μέλη κατά την εκτέλεση των απορρεόντων από τις Συνθήκες καθήκοντων τους.

Προσφυγή-αγωγή της 2ας Μαΐου 2017 — Λαμπίρη κατά ΕΟΚΕ

(Υπόθεση T-256/17)

(2017/C 213/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Βασιλική Λαμπίρη (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: J.-N. Louis και N. de Montigny, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής να μην προβεί σε καλόπιστη εκτέλεση του σημείου 3 της συμφωνίας φιλικού διακανονισμού ο οποίος επήλθε μεταξύ των διαδίκων·
- να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή να καταβάλει στην προσφεύγουσα-ενάγουσα το ποσό των 250 000 ευρώ·
- να καταδικάσει την καθής-εναγομένη στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής της, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 266 ΣΛΕΕ, καθόσον η προσβαλλόμενη απόφαση, κατά την οποία η καθής-εναγομένη αδυνατεί να εκτελέσει συμφωνία επιτευχθείσα στο πλαίσιο επελθόντος στην υπόθεση F-33/15, Λαμπίρη κατά ΕΟΚΕ, φιλικού διακανονισμού, συνιστά μη εκτέλεση αποφάσεως του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τέτοια παράνομη παράλειψη εκτελέσεως της ως άνω επιτευχθείσας συμφωνίας συνιστά, εξάλλου, παράβαση του καθήκοντος μέριμνας έναντι της προσφεύγουσας-ενάγουσας, του καθήκοντος καλόπιστης συνεργασίας, το οποίο προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, των αρχών της καλόπιστης εκτελέσεως των ελευθέρως συναφθεισών συμφωνιών μεταξύ διαδίκων, καθώς και της αρχής της χρηστής διοικήσεως και του καθήκοντος αρωγής το οποίο απορρέει από το άρθρο 24 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων.
2. Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως αντλείται από κατάχρηση εξουσίας, η οποία συνίσταται ειδικότερα σε καταστρατήγηση της διαδικασίας, καθόσον η καθής-εναγομένη ουδέποτε είχε την πρόθεση να εκτελέσει καλόπιστα τη συμφωνία μεταξύ των διαδίκων και υπέγραψε την εν λόγω συμφωνία μόνον προκειμένου να επιτύχει την παραίτηση της προσφεύγουσας-ενάγουσας στην υπόθεση F-33/15.

Προσφυγή της 3ης Μαΐου 2017 — Arbutzon κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-258/17)

(2017/C 213/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Sergej Arbutzon (Κίεβο, Ουκρανία) (εκπρόσωπος: M. Mlezina, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2017/381 του Συμβουλίου, της 3ης Μαρτίου 2017, για την τροποποίηση της απόφασης 2014/119/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της κατάστασης στην Ουκρανία, καθόσον αφορά τον Sergej Arbutzon·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδά του, καθώς και στα έξοδα του Sergej Arbutzon.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από προσβολή του δικαιώματος χρηστής διοικήσεως.
  - Ο προσφεύγων στηρίζει την προσφυγή του, μεταξύ άλλων, στο ότι το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν επέδειξε την απαιτούμενη επιμέλεια κατά την έκδοση της αποφάσεως (ΚΕΠΠΑ) 2017/381, της 3ης Μαρτίου 2017, καθόσον, πριν εκδώσει την προβαλλόμενη απόφαση, παρέλειψε να εξετάσει τα επιχειρήματα που προέβαλε και τα στοιχεία που προσκόμισε υπέρ του ο προσφεύγων, στηρίχθηκε δε κατ' ουσίαν στη συνοπτική έκθεση του γενικού εισαγγελέα της Ουκρανίας, χωρίς να ζητήσει επιπλέον στοιχεία όσον αφορά την πρόοδο της διενεργούμενης στην Ουκρανία έρευνας.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από προσβολή του δικαιώματος ιδιοκτησίας του προσφεύγοντος.
  - Ο προσφεύγων υποστηρίζει συναφώς ότι τα περιοριστικά μέτρα που επιβλήθηκαν σε βάρος του στερούνται αναλογικού χαρακτήρα, είναι απρόσφορα και παραβιάζουν τις κατά το διεθνές δίκαιο εγγυήσεις προστασίας του δικαιώματος ιδιοκτησίας του προσφεύγοντος.

Προσφυγή της 8ης Μαΐου 2017 — Ogrodnik κατά EUIPO — Aniarrio Tropical (Tropical)

(Υπόθεση T-276/17)

(2017/C 213/48)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Tadeusz Ogrodnik (Chorzów, Πολωνία) (εκπρόσωποι: A. von Mühlendahl, H. Hartwig, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Aniarrio Tropical, SA (Loures, Πορτογαλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «Tropical» — Υπ' αριθ. 3 435 773 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 14ης Φεβρουαρίου 2017 στην υπόθεση R 2125/2016-1

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να απορρίψει την προσφυγή που άσκησε η Ανιάγιο Tropical SA κατά της αποφάσεως του τμήματος ακυρώσεως του καθού, της 15ης Ιουλίου 2013, στην υπόθεση 6029 C·
- να καταδικάσει στα δικαστικά έξοδα το EUIPO και την Ανιάγιο Tropical, SA, στην περίπτωση που αυτή παρέμβει.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 53, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009, σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 10ης Μαΐου 2017 — Bank of New York Mellon κατά EUIPO — Nixen Partners (NEXEN)

(Υπόθεση T-278/17)

(2017/C 213/49)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: The Bank of New York Mellon Corp. (Νέα Υόρκη, Νέα Υόρκη, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: A. Klett και K. Schlüter, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Nixen Partners (Παρίσι, Γαλλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «NEXEN» — Υπ' αριθ. 13 374 152 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 23ης Φεβρουαρίου 2017 στην υπόθεση R 1570/2016-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση της 23ης Φεβρουαρίου 2017 στην υπόθεση R 1570/2016-2 και να απορρίψει την ανακοπή·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα, καθώς και στα έξοδα των διαδικασιών ενώπιον του τμήματος προσφυγών και του τμήματος ανακοπών, περιλαμβανομένων όλων των εξόδων στα οποία αναγκάστηκε να υποβληθεί η προσφεύγουσα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.
-

Προσφυγή της 11ης Μαΐου 2017 — Hermann Bock κατά EUIPO (Push and Ready)

(Υπόθεση T-279/17)

(2017/C 213/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι*Προσφεύγουσα:* Hermann Bock GmbH (Verl, Γερμανία) (εκπρόσωποι: S. Maaßen και V. Schoene δικηγόροι)*Καθού:* Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)**Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO***Επίδικο σήμα:* Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «Push and Ready» — Υπ' αριθ. 14 758 205 αίτηση καταχώρισεως*Προσβαλλόμενη απόφαση:* Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 23ης Ιανουαρίου 2017 στην υπόθεση R 1279/2016-5**Αιτήματα**

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της 1ης Μαρτίου 2017, με την οποία το τμήμα προσφυγών επιβεβαίωσε ότι πρέπει να απορριφθεί η υπ' αριθ. 014758205 αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος, και να αναπέμψει την υπόθεση στο τμήμα προς επανεξέταση.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 9ης Μαΐου 2017 — GE.CO.P. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-280/17)

(2017/C 213/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι*Προσφεύγουσα:* GE.CO.P. Generale Costruzioni e Progettazioni SpA (Ρώμη, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Naticchioni, δικηγόρος)*Καθής:* Ευρωπαϊκή Επιτροπή**Αιτήματα**

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να κρίνει, καταρχάς, ότι στερείται νομιμότητας η έκδοση εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής — Γραφείο Υποδομών και Υλικοτεχνικής Υποστήριξης στο Λουξεμβούργο της αποφάσεως της 7ης Μαρτίου 2017, περί διετούς αποκλεισμού της προσφεύγουσας από τους ευρωπαϊκούς διαγωνισμούς για την ανάθεση της εκτελέσεως δημοσίων συμβάσεων και περί δημοσιεύσεως του μέτρου αυτού, να ακυρώσει την απόφαση αυτή, καθώς και όλες τις συνακόλουθες ή προαπαιτούμενες της αποφάσεως αυτής πράξεις, και να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας, καθώς και στην καταβολή των σχετικών με τη διαδικασία αυτή επαγγελματικών αμοιβών.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Το προσβαλλόμενο μέτρο αφορά την εκ μέρους της Επιτροπής αυτεπάγγελτη λύση, στις 5 Αυγούστου 2015, της συμβάσεως δημοσίων έργων αριθ. 09bis/2012/OIL — παρτίδα αριθ. 1, σχετικά με εργασίες ανακαινίσεως δύο κτηρίων, με την ονομασία «Foyer euoréen», κειμένων στο Λουξεμβούργο, η εκτέλεση της οποίας είχε ανατεθεί στην GE.CO.P.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει παράβαση του άρθρου 8 του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) 2015/1929 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Οκτωβρίου 2015, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) 966/2012 σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης (ΕΕ 2015 L 286, σ. 1), καθώς και παράβαση του άρθρου 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει συναφώς ότι δεν προηγήθηκε της εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως κατ' αντιπαράθεση διαδικασία. Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι δεν της γνωστοποιήθηκε η κίνηση της διαδικασίας αποκλεισμού και ότι, ως εκ τούτου, δεν ήταν σε θέση να υπερασπισθεί τα συμφέροντά της στο πλαίσιο του διαγωνισμού και να προβάλει υπέρ της επιχειρήματα ενώπιον της αναθέτουσας αρχής.

Εάν η προσφεύγουσα είχε τη δυνατότητα να υπερασπισθεί τα συμφέροντά της, τότε θα προέβαλε υπέρ της επιχειρήματα δυνάμει να μεταβάλουν τη θέση της αναθέτουσας αρχής και τη λύση, όσον αφορά τον διαγωνισμό, που αυτή προέκρινε, κατά τρόπο ευνοϊκότερο για την GE.CO.P.

Προσφυγή της 8ης Μαΐου 2017 — Swemac Innovation κατά EUIPO — Swemac Medical Appliances (SWEMAC)

(Υπόθεση T-287/17)

(2017/C 213/52)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Swemac Innovation AB (Linköping, Σουηδία) (εκπρόσωπος: G. Nygren, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Swemac Medical Appliances AB (Linköping, Σουηδία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «SWEMAC» — Υπ' αριθ. 6 326 177 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 24ης Φεβρουαρίου 2017 στην υπόθεση R 3000/2014-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και να επαναφέρει ως πλήρως έγκυρο το υπ' αριθ. 006326177 σήμα της ΕΕ, συμπεριλαμβανομένων των προϊόντων και υπηρεσιών στις κλάσεις 10: «Όργανα και συσκευές ιατροχειρουργικής» και 42 «Υπηρεσίες έρευνας και ανάπτυξης σχετικά με όργανα και συσκευές ιατροχειρουργικής»·
- να καταδικάσει τον αντίδικο στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας ενώπιον του EUIPO και του τμήματος προσφυγών, ανερχόμενα σε 1 000 ευρώ· και
- να καταδικάσει το EUIPO και τον αντίδικο στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 53, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009·
  - Παράβαση του άρθρου 8 του κανονισμού 207/2009.
-

ΔΙΟΡΘΩΤΙΚΑ**Διορθωτικό στη δημοσιευθείσα στην Επίσημη Εφημερίδα ανακοίνωση για την υπόθεση T-197/17**

(Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης C 151 της 15ης Μαΐου 2017)

(2017/C 213/53)

Η δημοσιευθείσα στην Επίσημη Εφημερίδα ανακοίνωση στην υπόθεση T-197/17, Abel κ.λπ. κατά Επιτροπής, αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

Προσφυγή-αγωγή της 28ης Μαρτίου 2017 — Abel κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-197/17)

(2017/C 151/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες-ενάγοντες: Marc Abel (Montreuil, Γαλλία) και 1 428 λοιποί προσφεύγοντες-ενάγοντες (εκπρόσωπος: J. Assous, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες-ενάγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει τον πλημμελή χαρακτήρα της συμπεριφοράς της Ευρωπαϊκής Επιτροπής·
- να αναγνωρίσει τη ζημία η οποία προκλήθηκε στους προσφεύγοντες-ενάγοντες λόγω της εκδόσεως του κανονισμού (ΕΕ) 2016/646 της Επιτροπής, της 20ής Απριλίου 2016, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 692/2008 όσον αφορά τις εκπομπές από ελαφρά επιβατηγά και εμπορικά οχήματα (Euro 6)·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στην καταβολή 1 000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω της ηθικής βλάβης που προκλήθηκε στους προσφεύγοντες-ενάγοντες κατόπιν της εκδόσεως του κανονισμού αυτού και, συμβολικώς, 1 ευρώ προς αποκατάσταση της υλικής ζημίας·
- να διατάξει ασφαλιστικά μέτρα κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής προκειμένου να την υποχρεώσει να μειώσει άμεσα τον «τελικό συντελεστή συμμορφώσεως» τον οποίο προέβλεψε ο κανονισμός (ΕΕ) 2016/646 σε 1 και να μην εφαρμόσει τον «προσωρινό συντελεστή συμμορφώσεως» ο οποίος ορίσθηκε σε 2,1·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής, οι προσφεύγοντες-ενάγοντες προβάλλουν τα ακόλουθα:

1. Η καθής-εναγομένη υπέπεσε σε σφάλματα κατά την έκδοση του επίμαχου κανονισμού, στο πλαίσιο της ασκήσεως της αρμοδιότητας η οποία της είχε ανατεθεί από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 715/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 2007, που αφορά την έγκριση τύπου μηχανοκινήτων οχημάτων όσον αφορά εκπομπές από ελαφρά επιβατηγά και εμπορικά οχήματα (Euro 5 και Euro 6) και σχετικά με την πρόσβαση σε πληροφορίες επισκευής και συντήρησης οχημάτων (ΕΕ 2007, L 171, σ. 1), σε συμμόρφωση προς την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή. Συγκεκριμένα, τα σφάλματα αυτά αφορούν:

- παράβαση των κανόνων τόσο του πρωτογενούς όσο και του παράγωγου δικαίου της Ένωσης στον τομέα του περιβάλλοντος·
- παράβαση των επικουρικών κανόνων του κοινοτικού δικαίου, όπως των γενικών αρχών της μη χειροτερεύσεως, της προφύλαξης, της προλήψεως, της δράσεως στην πηγή και της αρχής «ο ρυπαίνων πληρώνει»·

-
- καταστράτηγηση των διαδικαστικών κανόνων, καθόσον η Επιτροπή δεν μπορούσε να χρησιμοποιήσει την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο προκειμένου να τροποποιήσει ουσιώδες στοιχείο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 715/2007·
  - παράβαση ουσιώδους τύπου, καθόσον ο επίμαχος κανονισμός δεν επωφελήθηκε από τις δημοκρατικές εγγυήσεις που παρέχει η προσφυγή στη συνήθη νομοθετική διαδικασία συναποφάσεως του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.
2. Ύπαρξη πραγματικής και βέβαιης ζημίας και άμεσης αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της συμπεριφοράς της Επιτροπής και της προβαλλόμενης ζημίας.
-

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL